

Tegn på vanvid og behovet for strategisk fornuft

23. juni (EIRNS) – På en pressekonference umiddelbart efter sin topmøde-diskussion den 16. juni med præsident Biden, blev den russiske præsident Vladimir Putin spurgt om fremtiden for relationerne mellem USA og Rusland.

”Hvad angår sanktioner og økonomiske begrænsninger, har jeg allerede påpeget, at vi ikke er klar over den indenlandske politiske stemning og opstillingen af styrker [i USA], eller rettere vi ved noget, men vi kan ikke fuldt ud forstå udviklingen. Nogle kræfter er imod forbedring af relationerne med Rusland, og andre støtter dette. Jeg kan ikke sige, hvem af dem der vinder”.

LaRouche-organisationen og Schiller Instituttet har været de mest konsekvente og tydelige stemmer for strategisk fornuft, idet de på enestående vis præsenterer Lyndon LaRouches politik for at skabe en holdbar fred baseret på en konkursbehandling, reorganisering, af det globale finanssystem, samt i særdeleshed at sørge for en hurtig udvikling af den fattige udviklingssektor.

Den mest konsekvente og tydeligste stemme for strategisk vanvid og for at drive verden til randen af atomkrig for at forsvare det samme bankrotte finanssystem har været Det britiske Imperium.

I dag krydsede den britiske flådes fjernstyrede missildestroyer, Defender, der opererer i Sortehavet, bevidst 3 km ind i russiske territorialfarvande ud for Krim-kysten og tog først af sted 30 minutter senere, efter at et russisk grænsevagtspatroljeskib to gange affyrede advarselsskud på tværs af boven, efterfulgt af et kampfly, der smed fire bomber foran Defenders kurs.

Som den tidligere britiske ambassadør Craig Murray

kommenterede: "Der er dem, der ser denne aktivitet som bevis for Storbritanniens fortsatte stormagtsstatus. Jeg ser det som bevis på vanvid".

Sandelig så. Desto mere siden Putin og andre russiske embedsmænd i denne uge har præsenteret USA for konkrete initiativer til at få sikkerhedsdialogen i gang og gentaget deres regerings vilje til at sætte Ruslands hypersoniske og andre avancerede våbensystemer på forhandlingsbordet, så længe der finder seriøst overordnede samtaler sted.

Og ikke desto mindre, eftersom den kinesiske regering på lignende måde har præsenteret Vesten for en hæderlig udgang fra deres 'blindgyde' af økonomisk politik, der har udløst en dødbringende pandemi, som truer hele planeten, og i stedet tilbudt aftaler om økonomisk samarbejde, der kan begynde med etableringen af et verdensomspændende system af avancerede sundhedsvæsner til at tackle den nuværende og sandsynlige fremtidige pandemier.

For en uge siden erklærede Putin: "Jeg kan ikke sige, hvem af dem der vinder", med henvisning til den politiske kamp i USA og Vesten generelt om samarbejde eller konfrontation for at tackle de globale kriser. Svaret på dette spørgsmål vil i væsentlig grad blive leveret af dem, der deltager i den igangværende proces med politisk diskussion på Schiller Instituttets internationale konferencer, herunder den kommende, der afholdes i weekenden den 26.-27. september.

Billedet: HMS Defender: Will Haigh, www.defenceimages.mod.uk

**POLITISK ORIENTERING den
25. juni 2021:**

**Hvad der mangler i
billedet:**

**Det enorme potentiale Kina
skaber i rummet og på
jorden**

Med formand Tom Gillesberg

Se Schiller Instituttets internationale videokonference den
26.-27. juni 2021 eller bagefter:

**Invitation: For det almene vel af alle mennesker,
ikke regler, som er til fordel for de få.**

**Schiller Instituttets online internationale
konference den 26.-27. juni 2021 kl. 15 dansk tid**

Lyd:

Schiller Instituttet · Hvad der mangler i billedet: Det enorme potentiale Kina skaber i rummet og på
jorden

Amerikansk-russiske

samtaler om strategisk stabilitet er sat i bevægelse og borgernes aktioner for et nyt paradigme gør hele forskellen

22. juni (EIRNS) – Det er officielt blevet bekræftet, at forhandlinger mellem USA og Rusland om nuklear strategisk stabilitet, med mandat fra Biden-Putin-topmødet den 16. juni, formelt er i gang; og der er afgørende udtryk for opbakning. Hvad der vil kunne gøre hele forskellen – som det allerede har gjort til dato – er at engagere flere og flere borgere i aktiv mobilisering, som gennem Schiller Instituttets dialogproces, og især i løbet af de to dage med international drøftelse på denne weekendkonference, hvor Schiller Instituttet er vært: "Til gavn for alle mennesker, ikke regler til fordel for de få!"

I går meddelte Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, at han har sendt forslag til amerikanske myndigheder om, hvordan stabilitetsforhandlingerne kan fortsætte. Dette gjorde han inden for en dag, efter at han fra Moskva vendte tilbage til sin stilling i Washington efter mødet i Genève den 16. juni mellem præsidenterne Biden og Putin. Antonov sagde 21. juni: "Alle deltagere [forlod Genève] med håb om, at russisk-amerikanske relationer ville stabilisere sig. Vi forventer bestemt, at morgendagen vil være bedre, ikke kun bedre for Rusland og USA, men for hele verden... I de tidlige timer i dag sendte vi vores kolleger en række forslag om møderne; om behovet for at holde en seriøs samtale om

hvordan vi vil leve sammen. Vi har ingen anden mulighed end at leve uden at skændes på denne planet. Det er fordi, som den russiske præsident Vladimir Putin har udtalt mange gange, Rusland og USA har et særligt ansvar for international fred og sikkerhed. Vi burde samarbejde, og der er ingen anden mulighed”.

Senere på dagen sagde Ned Price, talsmand for det amerikanske udenrigsministerium, at forberedelserne til det første møde mellem USA og Rusland er i gang. Den amerikanske delegation vil blive ledet af en højtstående embedsmand i udenrigsministeriet.

Et stærkt synspunkt på hvordan samtalerne skal fortsætte, kommer fra Dmitry Stefanovich, en ekspert ved 'Primakov Institute for World Economy and International Relations' i Rusland. Han understregede, at mandatet fra Biden-Putin-aftalen er todelt. Det ene er diskussion om atomvåbenkontrol. Den anden del er bilateral dialog om risikostyring for at afværge at udløse en krig ved et uheld eller anden nødsituation.

Faren ved bevidste højrisikable handlinger fremgår tydeligt af de seneste NATO-planer for troppeindsættelse. Næste uge i Sortehavet begynder en fælles militærøvelse mellem NATO og Ukraine, "Sea Breeze", der involverer mere end 5.000 tropper, 32 skibe, 40 fly og deltagelse fra 32 lande i 12 dage (28. juni-10. juli). Lige nu sejler Royal Navys britiske krigsskib HMS Dronning Elizabeth med sine ledsagefartøjer og et kontingent af F-35B-stealth-kampfly i det østlige Middelhav, klar til kampaktioner i Syrien og Irak, tilsyneladende rettet imod ISIS.

Føj til denne krigsfare de forværrede forhold for både pandemien og hungersnøden. Der er COVID-19-bølger på den sydlige halvkugle i Sydamerika og Afrika samt nye bølger i Centralasien.

Udbredelsen af sult og hungersnød øges. I dag udsendte

Verdensfødevareprogrammet en meddelelse: "41 millioner mennesker er nu i overhængende risiko for hungersnød", hvilket forøger det tidligere WFP-skøn af antallet af mennesker, der i år kan dø af sult uden nødhjælp fra 34 millioner. Direktør David Beasley sagde: "Jeg vil understrege, hvor dårligt det er derude. I dag banker 41 millioner mennesker bogstaveligt talt på hungersnødens dør. Prisen for at nå dem er omkring \$ 6 mia. Vi har brug for finansiering, og vi har brug for det nu".

Der ligger ingen "naturlige" fysiske begrænsninger til grund for disse forfærdelige katastrofer. De er resultatet af årtier med bevidst undertrykkelse af den økonomiske udvikling fra London/Wall Street-imperiet, som nu indfører drastiske reduktioner i energi, vand, mad, kemikalier, industri, landbrug og andre basale fornødenheder, for at forårsage masseaffolkning under påskud af at "redde planeten".

Men på samme tid træder tusinder af mennesker frem i opposition. Denne weekends konference i Schiller Instituttet er et samlingspunkt i forhold til mobilisering af en global anti-malthusiansk alliance.

Helga Zepp-LaRouche beskrev i dag situationen som "anspændt, men lovende". Blandt de punkter, hun bemærkede i sin briefing, var den russiske præsident Vladimir Putins initiativ.

I dag er det minde- og sorgdag i anledning af 80-årsdagen for Hitlers styrkers angreb på Sovjetunionen. Putin skrev en gæstekronik, der blev offentliggjort i dagens udgave af den tyske ugeavis Die Zeit med titlen "At være åben på trods af fortiden". Den kunne ikke være mere betegnende for den måde at tænke og handle på, kaldet "modsætningerne sammenfald", der blev formuleret i det 15. århundrede af kardinal Nicholas af Cusa, og i dag støttes af Helga Zepp-LaRouche.

Putin afsluttede sin artikel idet han specifikt adresserede Europa, men implicit verden generelt: "Verden er et dynamisk sted, der står over for nye udfordringer og trusler. Vi har simpelthen ikke råd til at bære byrden af tidligere misforståelser, hårde følelser, konflikter og fejl. Det er en byrde, der forhindrer os i at koncentrere os om de aktuelle udfordringer. Vi er overbevist om, at vi alle burde erkende disse fejl og rette dem. Vores fælles og ubestridelige mål er at garantere sikkerhed på kontinentet uden skillelinjer, et fælles rum for retfærdigt samarbejde samt inkluderende udvikling for velstanden i Europa og verden som helhed".

Helga Zepp-LaRouche Webcast: Efter Genève giver Putin et generøst tilbud

Webcast med Helga Zepp-LaRouche den 23. august 2021

I en gennemgang af begivenhederne siden Biden-Putin-topmødet i Genève pegede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, på historieelektionen Putin gav, der blev offentliggjort i *Die Zeit*, som et yderligere eksempel på at han har forpligtet sig til at sikre, at læren fra 2. Verdenskrig forstås. At krigshøgene i USA fortsætter med flere sanktioner mod Rusland og angreb på Kina – inklusive den vanvittig morsomme trussel om at "isolere Kina!" – viser, at denne lære stadig er hårdt tiltrængt. Denne kommende weekends online Schiller Institut-videokonference kommer på det rigtige tidspunkt til at give borgerne mulighed for at gribe ind i udformningen af historien. Med

nye truende bølger af COVID, strømsvigt i Milano, og broer der kollapser i Tyskland, hvilken slags idioti er det at bruge flere penge på krige, i stedet for at bygge nye infrastrukturelle platforme? I en gennemgang af begivenhederne siden Biden-Putin-topmødet i Genève pegede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, på historielectionen Putin gav, der blev offentliggjort i *Die Zeit*, som et yderligere eksempel på at han har forpligtet sig til at sikre, at læren fra 2. Verdenskrig forstås. At krigshøgene i USA fortsætter med flere sanktioner mod Rusland og angreb på Kina – inklusive den vanvittig morsomme trussel om at "isolere Kina!" – viser, at denne lære stadig er hårdt tiltrængt. Denne kommende weekends online Schiller Institut-videokonference kommer på det rigtige tidspunkt til at give borgerne mulighed for at gribe ind i udformningen af historien. Med nye truende bølger af COVID, strømsvigt i Milano, og broer der kollapser i Tyskland, hvilken slags idioti er det at bruge flere penge på krige, i stedet for at bygge nye infrastrukturelle platforme?

Se webcastet her

Forlad verden med geopolitisk konfrontation

18. juni (EIRNS) – Dagen efter Putin-Biden-topmødet den 16. juni, som begge præsidenter beskrev som konstruktivt, kom der flere officielle synspunkter om hvad der videre kan ske, i en positiv retning. I et interview i Moskva kaldte den russiske viceudenrigsminister, Sergey Ryabkov, mødet for "en ny start." Han sagde, at han havde fået besked på

at følge op, uden at tøve. Med hensyn til forslaget fra topmødet om strategiske stabilitetsforhandlinger: "Jeg vil sige, at vi har en række direkte instruktioner fra lederskabet for at undgå pauser i praktisk interaktion med USA ..."

I Washington, DC, holdt den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, en telefonkonference med medierne den 17. juni og rapporterede om administrationens syn på Bidens rundtur til alle tre topmøder; under hvilken diskussion Sullivan sagde, at Biden vil søge et møde med Kinas præsident Xi Jinping i den kommende periode. Afskriften fra Det Hvide Hus rapporterer Sullivans uddybning: "[hvad] præsidenten sagde om, at der ikke er nogen erstatning for dialog på lederniveau som en central del af, hvorfor han holdt topmødet med Putin i går, gælder også for Kina og for præsident Xi Jinping. Han vil fremover søge efter muligheder for at samarbejde med præsident Xi. Vi har ingen særlige planer i øjeblikket, men jeg vil bemærke, at begge ledere sandsynligvis vil være med ved G20 i Italien i oktober... [Vi] vil sætte os ned for at finde frem til den rigtige fremgangsmåde for de to præsidenter at engagere sig". Han henviste til to måder – muligvis telefonisk eller ved et sidemøde på et internationalt møde – og sidenhen – "på anden vis".

Umiddelbart efter erklæringen fra Sullivan bekræftede udenrigsministeriets talsmand, Ned Price, den samme meddelelse til South China Morning Post: at administrationen forudser et møde mellem Biden og Xi. Kinas CGTN TV udsendte derefter denne historie med internationale kommentarer.

Disse begivenheder, målt på deres potentiale, ikke deres tilsyneladende øjeblikkelige resultater, gør Schiller Instituttets internationale konference 26. – 27. juni og den igangværende dialog meget vigtig.

<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210626-27-conference>

Det kritiske element er at formulere indholdet af den nødvendige politik – til gavn for alle mennesker og fremtiden – og tilskynde til diskussion og bevægelse i forhold til midlerne til at få det til at ske. Drivkraften er det presserende behov for en samarbejdsindsats for en global sundhedsinfrastruktur for sundhedssikkerhed. Dette er utvivlsomt i alles fælles interesse, og opnås gennem fælles handling.

Se på øjebliksbilledet af pandemien og hungersnød. Den sydlige halvkugle er hårdt ramt. I Afrika raser den tredje bølge af COVID-19 i mange nationer, især i det sydlige Afrika. Sydafrika har indsat militæret for at forsøge at holde visse kommercielle funktioner i gang. Der er ynkeligt få vacciner overalt. I Sydamerika er virusset ude af kontrol mange steder. I denne uge registrerede Paraguay 18,9 dødsfald pr. million indbyggere, sammenlignet med 2,7 i Indien, 2,2 i Sydafrika og 1,1 i USA. Efter Paraguays dødelighedsprocent kommer Surinam, Argentina, Uruguay, Colombia, Brasilien og Peru, alle med grufulde forhold.

Verdens fødevarsituation forværres. FAO's, Fødevare- og Landbrugsorganisationens, seneste skøn er, at fødevarerpriserne i år vil være 20% højere end i 2020 for importerede fødevarer til "lavindkomst fødevarer manglende" nationer – hvilket betyder fattige nationer, der er afhængige af kommerciel eller doneret fødevarerimport. Dette betyder lidelse og død. Verdensfødevarerprogrammet (WFP) advarer om, at 34 millioner mennesker er på sultegrænsen i år. Omkring 9 millioner sultede ihjel sidste år, mere end antallet af COVID-19-dødsfald i 2020. WFP's David Beasley er i det sydlige Afrika i denne uge på grund af krisen. Han besøgte WFP-operationer i det nordlige Mozambique i Cabo Delgado, et sted for terrorisme og omfattende fordrivelser. Næsten 2 millioner mennesker i landet er afhængige af

fødevarehjælp.

På denne baggrund talte også Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, dagen efter Putin-Biden-topmødet om sin evaluering. Som deltager i et internationalt dweb-program fra Trinidad & Tobago, sagde hun: "Mødet mellem præsident Biden og præsident Putin i går i Genève er et håbefuldt skridt i den rigtige retning. De gentog diskussionen mellem Gorbatsjov og Reagan på daværende tidspunkt om, "at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". Jeg var meget lettet, da jeg hørte det, for hvis man har atomkrig, taler vi om afslutningen på civilisationen. Så dette er et første skridt, men det skal udvides...

"Efter min opfattelse er det bedste der kunne ske – og ærligt talt tror jeg, at den eneste måde det vil kunne lykkes – er, hvis USA og Kina i fællesskab tager hånd om udviklingen af især Latinamerika, Caribien, Central Amerika: Der er så mange projekter, der kunne opløfte menneskers liv i Trinidad..

"Jeg tror, at vi har brug for et moderne sundhedsvæsen i hvert enkelt land, i Haiti, i Mali... i hvert enkelt land. De har brug for den samme slags sundhedssystem, som vi plejede at have i Tyskland før privatiseringen af sundhedssektoren; som kineserne har demonstreret i Wuhan, hvor de var i stand til at dæmme op for pandemien på to måneder. Men det kræver moderne hospitaler, infrastruktur, rent vand. Der er 2 milliarder mennesker i verden, der ikke har adgang til rent vand! Elektricitet.

"Så jeg tror, at hvis USA og Kina og andre lande går sammen og siger, at vi er nødt til at besejre denne pandemi – og faren for nye – ved at hjælpe med at opbygge moderne sundhedssystemer i hvert enkelt land, så ville det være den fælles mission, der ville løfte alle ud af geopolitisk konfrontation og tjene menneskehedens fælles mål. Og det

er, hvad jeg virkelig synes må ske”.

Billede: Putin og Biden. Credits: Kremlin.ru

Et skridt væk fra afgrunden – og hvad der nu skal til for at vinde en varig fred

16. juni (EIRNS) – USA's præsident Joe Biden og den russiske præsident Vladimir Putin dukkede frem fra deres fire-timers diskussion på topmødet i dag i Genève, Schweiz, for at præsentere verden for en "fælles erklæring fra USA og Rusland om strategisk stabilitet", hvis korte tekst indeholder følgende centrale forpligtelse: " I dag bekræfter vi igen princippet om, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". Den nøjagtige sætning blev brugt af præsidenterne Reagan og Gorbatsjov på deres berømte topmøde i november 1985 på samme sted, på højdepunktet af Den kolde Krig.

Præsidenterne Biden og Putin blev yderligere enige om at etablere en bilateral strategisk stabilitetsdialog for holdene af eksperter på begge sider, for at påbegynde arbejdet med de utallige sikkerhedsrelaterede problemer, som de to lande og verden står over for. Topmødet, som begge ledere var enige om, var konstruktivt, og et første skridt i retning af at forbedre de amerikansk-russiske forbindelser, der er dalet til det laveste niveau i årtier, muligvis nogen sinde.

Strategisk er dette et skridt væk fra afgrundens rand og et presserende nødvendigt skridt. Men det er et lille første

skridt, som endnu ikke er sikkert, og som fjender af fredeligt samarbejde mellem USA, Rusland og Kina ihærdigt vil agere for at stoppe. Selve det faktum at præsident Biden overhovedet mødtes med Putin, endsi­ge nåede til en beskeden aftale om at indlede forhandlinger, har allerede fremprovokeret vildt hysteri blandt pressehyænerne, der overfusede Biden på hans pressekonference efter topmødet, på en måde som de tidligere forbeholdt præsident Trump. Disse medier er de betalte lejemordere for de fallerede interesser på Wall Street og i City of London og deres operatører i det militærindustrielle kompleks, efterretningsorganerne og andre steder, hvis overlevelse afhænger af at stoppe det amerikanske samarbejde med Rusland og Kina for enhver pris.

LaRouche-organisationen og Schiller Instituttet har insisteret på at advare mod faren for atomkrig, netop på grund af hele det uopretteligt bankerotte transatlantiske finanssystem. Vi har slået alarm mod den britisk ledede kampagne for at påtvinge malthusiansk affolkning over hele planeten i skikkelse af 'Great Green Reset'. Og vigtigst af alt har vi gentaget og uddybet den politik, som Lyndon LaRouche præsenterede som den eneste bæredygtige, langsigtede strategi for at vinde en varig fred.

Dagens lille fremskridt må nu, for at lykkes, følges op af gennemførelsen af denne politik: samarbejde om at opbygge et sundhedssystem i verdensklasse i enhver nation på planeten for at besejre pandemien; fælles arbejde inden for rumvidenskab og udforskning; og konkursreorganiseringen af det eksisterende finansielle system for at stoppe den truende hyperinflationære eksplosion i at ødelægge alle fysiske økonomier.

Tilbage i marts 1984 tog Lyndon LaRouche netop fat på disse spørgsmål i et dokument med titlen "LaRouche-doktrinen: udkast til aftalepapir mellem USA og USSR." (<https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111>

/eirv18n02-19910111_026-_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf). LaRouche udarbejdede dokumentet et år efter, at hans drøftelser med Reagan-administrationen havde ført til Ronald Reagans berømte bekendtgørelse af 'Strategic Defense Initiative' i marts 1983, og lidt mere end et år før Reagan tog denne tilgang til topmødet i 1985 med Gorbatsjov i Genève. I dokumentet siger LaRouche:

"Det politiske fundament for varig fred skal være: a) Den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater om at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig fordel for alle.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske forbindelser mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Medmindre ulighederne i kølvandet af den moderne kolonialisme gradvis afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet.

"For så vidt som USA og Sovjetunionen anerkender en forøgelse af de produktive arbejdskræfter overalt på planeten som værende af afgørende strategisk interesse for begge parter, er de to supermagter bundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske praksis, der er uundværlig for at fremme varig fred mellem disse to magter...

"Supermagterne er i fællesskab enige om vedtagelsen af to opgaver som menneskehedens fælles interesse såvel som den specifikke interesse for hver af de to magter: 1) Etablering af fuld økonomisk retfærdighed under overholdelse af betingelserne for det individuelle liv i alle nationer på planeten i en periode på ikke mere end 50 år; 2) Menneskets udforskning og kolonisering af det

nærliggende rum som menneskehedens fortsatte fælles mål og interesse under og efter afslutningen af den første opgave. Vedtagelsen af disse to arbejdsmaal som den fælles opgave og de respektive interesser til fælles for de to magter og andre samarbejdende nationer, udgør det centrale referencepunkt for udhuling af de potentielle politiske og økonomiske årsager til krigsførelse mellem magterne”.

Billede: Credits Kremlin.ru

Putin–Biden-topmødet: Hvad dagspressen ikke fortæller dig

15. juni 2021 (EIRNS) – Topmødet mellem præsidenterne Vladimir Putin og Joe Biden kunne ikke have fundet sted på et mere kritisk tidspunkt i historien. Ikke kun den nuværende historie, men universalhistorien. Freden i Westfalen i 1648 sluttede årtier med krigsførelse i Europa ved at etablere begrebet national suverænitet mellem nationer baseret på princippet om, at en nations nationale interesser hviler på de andres interesser. Dette princip er blevet overtrådt mange gange, og der er blevet udkæmpet forfærdelige krige som følge heraf, og ingen mere dødbringende og destruktive end de globale krige i det 20. "krigens århundrede", som Lyndon LaRouche kaldte det.

Men under ledelse af Franklin Roosevelt blev der udarbejdet og gennemført et FN-charter efter Anden Verdenskrig, med det formål at genoprette de principper der ligger til grund for den Westfalske Fred, samt mekanismer (omend ufuldkomne) til at styre konflikter, før der gribes til militære

handlinger. Disse ideer blev videreudviklet i 1954, da Kina og Indien, repræsenteret af Zhou Enlai og Jawaharlal Nehru, løste deres daværende konflikt ved at formulere de fem principper for fredelig sameksistens – territorial integritet; ikke-aggression; ikke-indblanding i interne anliggender; ligestilling mellem nationer; og fredelig sameksistens. Disse principper blev vedtaget i 1955 af deltagerne i Bandung-konferencen af afrikanske og asiatiske nationer, frie fra deres tidligere koloniale herskere, og i 1961 ved grundlæggelsen af De alliancefrie landes bevægelse.

Historikeren Patrick Lawrence gennemgik disse fem principper i en artikel, der blev offentliggjort i dag i Consortium News, og tilføjede at USA "ikke på noget tidspunkt har overholdt så meget som ét af Zhou's principper. Det har altid, under ethvert givet år, overtrådt alle fem". Alt imens det nok kan være en overdrivelse, er Lawrences pointe, at dette kan være et sandhedens øjeblik for USA – at præsidenterne Biden og Putin faktisk kan være på vej til at foretage en ændring mod det bedre i de bilaterale forbindelser, hen imod de dybtgående idéer om 'westfalsk' suverænitet, hen imod genopretning af fornuft i amerikanske udenrigsrelationer.

En lignende pointe blev fremsat af Ray McGovern, en tidligere ledende CIA-analytiker for sovjetisk/russiske anliggender igennem 27 år. McGovern pegede i et interview, der blev offentliggjort den 9. juni på hans websted, www.raymcgovern.com, på den skæbnesvangre dag den 13. april, hvor fire begivenheder fandt sted den samme dag: det blev meddelt, at russerne havde indsat betydelige militære styrker på grænsen til Ukraine. Den russiske forsvarsminister Sergej Shoygu bekræftede denne indsættelse; viceudenrigsminister Sergei Ryabkov advarede USA om, at dets planlagte udsendelse af to destroyere til Sortehavet i dette farlige øjeblik "var en leg med ilden"

(indsættelsen blev annulleret); og præsident Biden ringede til præsident Putin og satte gang i processen, der førte til dette topmøde. McGovern forudsagde ikke noget særligt resultat – han advarede om, at medierne og krigspartiet i USA gjorde alt hvad de kunne for at sabotere mødet.

Omend det står klart for verden, at præsident Biden er omgivet af rådgivere og militærindustrielle talsmænd, der fremmer konfrontation med både Rusland og Kina, er det også rigtigt, at han indledte et to timers telefonopkald med præsident Xi Jinping, på trods af at hans udenrigsminister Antony Blinken fremturer med Pompeo-løgner om kinesisk "folkedrab" og "slavearbejde"; og at han tog initiativ til et telefonopkald til Putin på en dag, der bogstaveligt talt kunne have været starten på en krig, en krig, der kunne have ført til udslettelse af menneskeheden.

Efter at være blevet narret af en journalist til at kalde Putin en "morder" den 17. marts, blev Biden presset af pressen mandag for at gentage fortællelsen, men svarede i stedet: "Jeg har mødt ham. Han er intelligent. Han er hård. Og jeg har fundet ud af, at han er – som de plejede at sige, da jeg spillede bold – en værdig modstander".

Verden befinder sig på en afgrund og står over for faren for et økonomisk hyperinflationært sammenbrud; af en global krig mellem atombevæbnede magter; af en pandemi, der smitter og dræber flere mennesker i år end sidste år; og et økonomisk nedbrud af de produktive kræfter over det meste af verden uden for Kina og dets periferi. Som serien af Schiller Institut-konferencer det sidste år har vist, er det muligt og absolut nødvendigt at samle mennesker med god vilje fra alle dele af verden – politiske ledere; videnskabsmænd; medicinske fagfolk; kunstnere; ungdom – at knytte båndene mellem nationer og forskellige kulturer for både at tackle denne eksistentielle krise, og søsætte det nye paradigme, der kræves for at opbygge en verden, der er mennesket værdigt. Den kommende conference, den 26. – 27.

juni, fortsætter denne proces. Tilmeld dig <https://schillerinstitute.nationbuilder.com>

Tid til et nyt paradigme! Fra 68'ernes fortid til humanismens fremtid, af Peter Møller

Med stort ståhej kræves der at vi lytter, og adlyder: "Menneskeheden ødelægger planeten!" skråles der. "Vores CO2-udslip overopheder kloden på uigenkaldelig vis! Og alle videnskabsmænd er enige – nu er tiden til handling kommet! Ikke at handle uomgåeligt og stadigvæk at stille spørgsmål er komplet amoralsk og absolut forkasteligt!" Men er dette nu også sandt? Er det ikke muligt, at man kunne tage fejl? Og hvis nu man tog fejl, ville det virkelig være første gang i historien, at hele nationer, med uhyrlige konsekvenser til følge, var frygtelig galt på den ideologisk – ja, sågar hele civilisationer? Ville det da ikke være bedre en stund endnu på modig vis at stille de ubehagelige spørgsmål, også selvom det kræver at vi svømmer imod strømmen? Og i så fald at de ovenstående påstande var forkerte, at forstå hvad årsagen var, der førte til dette skævvredne verdenssyn?

Dette, samt en langt mere videnskabelig og fascinerende forståelse af naturen selv, og menneskets rolle i denne, er det, som det efterfølgende vil handle om.

Modeller som ikke kunne forudse

Så, til at begynde med, hvorfor er det egentlig at klimamodellerne aldrig rammer rigtigt? [Se grafikken ovenover. U.S. House Committee on Science, Space & Technology 29 Mar 2017 Testimony of John R. Christy Professor of Atmospheric Science, Alabama State Climatologist University of Alabama in Huntsville. Beskrivelsen er fodnote 1A]

Den øverste kurve er gennemsnittet af 102 klimamodellers forudsigelser; de to nedre grafer er egentlige målinger taget, henholdsvis, af vejrballoner og satellitter. Henrik Svensmark, som arbejder på DTU, og som har bevist et fascinerende forhold mellem skydannelse og kosmisk stråling, bemærkede for nyligt, at modellerne uden CO₂-faktoren rent faktisk ligger temmelig tæt på de egentlige målinger [1B].

I figur 2 [beskrivelsen i 1C] ser vi modellerne både med (rød) og uden (blå) faktoren af drivhusgasser, vist sammen med temperaturmålingerne (grå). Man kan se, at modellerne uden drivhusgasserne faktisk ligger relativt tæt op af de egentlige målinger, hvorimod modellerne med faktoren af drivhusgasser næsten altid viser for varme temperaturer.

Hvis man i fodbold ville blive ved med at skyde så skævt ville træneren nok på et tidspunkt hive én til side og foreslå, at man prøver en anden sportsgren. Men vores miljøvenlige politikere og andre "eksperter" synes, at deres præcision er mere end god nok til at kvalificere dem til superligaen! Ja, i følge disse dommedagsklimaprofeter ville ikke engang en kat – med sine ni liv – kunne have overlevet sin egen undergang lige så ofte som menneskeheden har gjort dette i de sidste årtier.

Hér er blot et par eksempler fra et imponerende CV: Life Magazine, 1970: "Om et årti vil dem, som bor i byerne være nødsaget til at bære gasmasker for at overleve

luftforureningen... I 1985 vil luftforurening have reduceret mængden af sollys, som når Jorden, til det halve..."

("In a decade, urban dwellers will have to wear gas masks to survive air pollution...by 1985 air pollution will have reduced the amount of sunlight reaching earth by one half...")

Washington Post, 1971: "Vedvarende emissioner over fem til ti år kunne være tilstrækkeligt til at udløse en istid." ("Sustained emissions over five to ten years, could be sufficient to trigger an ice age.")

Newsweek, 1975: "Den centrale kendsgerning er, at... Jordens klima synes at blive køligere." ("The central fact is that... the earth's climate seems to be cooling down.")

Men som det ufejlbarlige, moralske kompas, de bryster sig af at repræsentere, svingede de så fra stik nord til stik syd: Associated Press, 1989: "FN-embedsmand forudser katastrofe: ...Hele nationer kunne blive udslettet fra Jordens overflade på grund af stigende havvandstand, hvis ikke global opvarmning er vendt inden år 2000."

("U.N. OFFICIAL PREDICTS DISASTER: ...[E]ntire nations could be wiped off the face of the earth by rising sea levels if global warming is not reversed by the year 2000.")

The Miracle Planet, 1990: "Madagascar vil stort set være væk i fem år medmindre der sker noget. Og i øjeblikket sker intet." ("Madagascar will largely be gone in five years unless something happens. And nothing is happening.")

Michael Oppenheimer, Miljøets Forsvarsfond (The Environmental Defense Fund), 1990: "I år 1995 vil drivhuseffekten lægge Nordamerikas og Eurasiens kerneområder øde med en forfærdelig tørke, hvilket vil medføre ødelagte afgrøder og fødevareoptøjer... Det mexicanske politi vil anholde ulovlige amerikanske indvandrere, som strømmer til Mexico for at søge arbejde

som landarbejdere." ("By 1995, the greenhouse effect would be desolating the heartlands of North America and Eurasia with horrific drought, causing crop failures and food riots... The Mexican police will round up illegal American migrants surging into Mexico seeking work as field hands.")

CNN, 2001: "Om ti års tid vil de fleste af de lavtliggende atoller omkring Tavalus' ni øer i det sydlige Stillehav være dækket af vand, idet den globale opvarmning forårsager havvandstandens stigning." ("In ten years' time, most of the low-lying atolls surrounding Tuvalu's nine Islands in the South Pacific Ocean will be submerged under water as global warming rises sea levels.")

Alexandria Ocasio-Cortez fra Repræsentanternes Hus i USA, MLKShow, 2019: "Verden vil ende om 12 år, hvis ikke vi gør noget ved klimaforandringerne." ("...[T]he world is going to end in 12 years if we don't address climate change.")

Alle disse, mildt sagt, ikke helt korrekte forudsigelser har selvfølgelig ikke gjort dem mindre selvsikre – hvorfor nu også det? – og med fast overbevisning erklærer de deres hellige krig mod verdens CO₂-syndere. Man mindes om hekseforfølgelserne i Den Lille Istid – brændt på bålet for at have forårsaget det radikale temperaturfald! Den eneste forskel fra i dag er, at der dengang var en betydelig temperaturforandring – bevirket af solens daværende ringe aktivitet kaldet "Maunder-Minimum". Det er det der sker, når man ikke går videnskabeligt til værks!

Vi bør måske her indskyde at de ofte citerede "97% af alle videnskabsfolk, som støtter teorien om menneskeskabte klimaforandringer" er en sofistisk fordrejning af virkeligheden. De såkaldte "97%", som stammer fra et studie af John Cook, er en sammensætning af ca. 12.000 forskellige videnskabsartikler om klimaet. Deraf behandler omkring 8.000 af disse ikke tesen om menneskeskabte klimaforandringer og indgår således ikke i statistikken

[2]. I resten af artiklerne støtter knapt 3.000 af dem kun implicit tesen om menneskeskabte klimaforandringer [3]. Der er herunder også mange, som blot antager tesen som sand, og beskæftiger sig med de logiske følger af denne "sandhed", for eksempel artikler om mulige økonomiske konsekvenser. Udover dette inkluderes sågar artikler fra videnskabsfolk, som ikke støtter tesen om menneskeskabte klimaforandringer; for eksempel studier fra den israelske videnskabsmand Nir Shaviv, som i 2018 blev inviteret ind i det tyske parlament for at vidne mod tesen[4]. Studiet om de "97%" er ikke en statistisk analyse – det er politisk sofisme – og det ville gøre verden godt, hvis man ikke blev ved med at gentage den.

Men hvis det hele er så forkert, hvor kommer så denne udbredte fundamentalistiske dommedagsholdning fra? Hvordan er det muligt, at verdens befolkninger og regeringer kan være så skrækkelig galt på den? Og, før vi kommer til dette, hvad er de antagelser der ligger til grund for et så forskruet billede af menneske og natur?

To billeder af naturen

Hvad, altså, er den naturforståelse, som vores miljøromantikere aggressivt prædiker, og hvormed de kræver at have patent på selve naturens egne love? De mener, at naturen er i en fuldstændig perfekt, om end skrøbelig, balance med sig selv; en balance nøje vedligeholdt over hundreder af millioner af år, som hvert eneste levevæsen spiller en uundværlig rolle i at opretholde: en præcis, afstemt harmoni. Men nu træder mennesket frem, og med vold ødelægger det denne søde idyl! Landbrugets og husdyravlens imperialistiske ekspansion, industriens larm og støj, videnskabens unaturlige forståelse af naturens mystik, rumfartens nedbrydning af grænserne lagt fast fra naturens egen side; alle disse bringer nu det fine, kunstneriske urværk ud af balance, og ruinerer Moder Naturs møjsommelige arbejde!

Men svarer dette syn til naturen selv, som den erkendes, når vi studerer dens historie? Eller beskriver det ovenstående billede måske nærmere en psykologisk projicering af den fantasifyldte romantikers skizofrene og skrøbelige sindstilstand, hvis opretholdelse konstant trues af videnskabens virkelighed?

Betragter vi naturens udvikling over millioner af år, må vi hurtigt fastslå at der, langt fra en balance, her er tale om en stadig voksende "ubalance". Den harmoni – som man med rette kan imponeres af – er ikke en slags "perfekt akkord", men i stedet nærmere en Bach-lignende komposition af konstant udvikling og transformation. Forandring og bestræbelse mod forbedring – dvs. evolution – synes naturens egentlige lov. Organismers individuelle eksistens er vigtig, kun for så vidt at de bidrager til evolutionens overordnede udvikling; og det faktum at naturen har været villig til at ofre 80-90% af alle arter indtil nu, hvis dette betød fremskridt for helheden, er et bevis derpå [5]. Fremskridt synes hér at betyde en stigning i evnen til at kunne transformere omgivelserne, således at disse kan understøtte højere former for liv. Dette ses for eksempel i den konstante forøgelse af organismers metabolisme over hundreder af millioner af år. Ikke tilpasning, men transformation af miljøet og ekspansion af livs egen virke er livets grundlov.

Med denne udvikling – fra havets dyb til landjord og luft – følger også et andet karakteristikum: indeslutningen af omgivelsernes egenskaber i organismen selv. Da der endnu kun fandtes encellet liv dybt i Jordens have, var celledeling ensbetydende med en ny organisme. Men med livets udvikling kunne dette pludselig finde sted inde i organismen selv, og muliggjorde dermed et væld af nye organismer. Dog havde disse livsformer ingen motoriske egenskaber – ingen lemmer som kunne bevæge dem – og de fragtedes her og der af havets strømme. Over tiden

udvikledes finner og hale, og de blev nu i stand til selv at bestemme deres færd. Deres æg, som ingen skaller havde, kunne relativt let interagere med havets miljø og befrugtedes først efter at de var lagt. Som liv bevægede sig op på land, blev dette havmiljø ligeså indesluttet i organismerne selv, beskyttet af en stærkere overflade. Æggene fik hårde skaller og marinemiljøet indesluttedes i deres indre; befrugtningen fandt nu også sted inde i organismerne selv. Indtil fremkomsten af pattedyr var temperaturen reguleret af miljøet; denne blev nu også indesluttet i organismen selv, og ikke blot befrugtningen, men fostrets udvikling fandt sted inde i organismen.

 Eksempel på overgang af livsformer fra havet til landet: Tiktaalik roseae, en overgangsform ("manglende link") mellem muskelfisk og terrestriske hvirveldyr fra Øvre Devonian i Nordamerika. (Billede: Nobu Tamura email:nobu.tamura@yahoo.com

<http://spinops.blogspot.com/>, CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons)

Vi ser over tiden altså – igen – ikke en stigende tilpasning til miljøet, men tværtimod en voksende uafhængighed, kombineret med en forøget transformation og dominans af liv over dets miljø. Med menneskets indtræden på evolutionens scene, synes den ultimative indeslutningsproces at have indtruffet: selve evolutionsprocessen selv blev nu indesluttet i én art, som kunne forøge sin forandring af omverdenen uden at være tvunget til først at vente på biologiens videreudvikling. Det var som om hele denne "klassiske" komposition opsummeredes i temaets sidste gentagelse, der implicit bærer med sig, ikke blot kompositionens samlede potentiale, men også dennes dybeste og sande betydning.

Menneskets videnskab og teknologiske kunnen er altså ikke det mindst, men derimod det mest naturlige – en refleksion af livs primære, ontologiske eksistens: evolutionens fremskridt. At stoppe denne, at kræve at et givent stadie

må bevares for altid – også selvom dette kan synes nok så smukt – ville være det samme, som at forbyde J.S. Bach at komponere i mere end én toneart.

Et frygteligt argument

”Men”, vil vi nu høre en stemme indvende – en stemme med et mægtigt modargument, som vi må give tilsvar, hvis ikke hele det forrige skal falde til jorden med ét slag – ”projicerer vi ikke ligeså? Er dette fremskridtsorienterede syn på naturen ikke blot en genspejling af vores subjektivitet? Er der overhovedet noget tidspunkt hvor vi ikke projicerer vores eget syn? Er vi ikke altid ”inde i” vores eget sind? Og hvis dette forholder sig sådan, er det da muligt at vide noget som helst?” Og sådanne stemmer, hvis de ønskede det, kunne sågar understøtte deres argument med geometriske eksempler.

Hvis vi forestiller os at et plan og en sfære hver især blev spurgt hvad vinkelsummen af en trekants vinkler var, ville planet svare, at denne altid er 180 grader. Men sfæren, på den anden side, ville modsige dette og insistere på at denne altid er mere end 180 grader og afhængig af trekantens størrelse. Ville de ikke begge have ret? Og hvad nu med parallelle linjer? Planet ville med absolut overbevisning fastholde at disse aldrig mødes, mens sfæren, med samme faste overbevisning, ville sige at de altid mødes ved ”polerne”. Har de hér ikke ligeså begge ret? Har de ikke hver især deres egen ”sandhed”?

Står det da frit til individets smag at vælge om mennesket er en destruktiv virus i midten af naturens kunstfærdige mesterværk, eller om dets fremskridt er den naturlige videreudvikling af naturen selv? Hvordan kunne vi tilbagevise dette relativismens argument? Og hvis ikke, hvordan kunne man da hævde at kende vejen frem for vores samfund? Vi måtte da selv give tabt på relativismens hav og

– uden hverken kort eller kompas – lade de blinde strømme føre os hid og did.

Hvordan ved man noget?

Før vi tager dette næste skridt, er det værd at bemærke, at geometri, i og for sig, præcis ligeså meget – eller lidt – sandhed bærer med sig, som en hvilken som helst anden form for sprog. Platons dybsindige tanker udtrykkes, ligesom sofisternes bedragerier, begge på oldgræsk. Engelsk indeholder både Shakespeares skønne poesi, såvel som Benthams hedonistiske kalkule. Og på tysk er både Schillers ophøjede dramaer og Nietzsches pessimistiske filosofi at finde. Sandheden findes altså aldrig i udtrykkets medium i og for sig selv.

"Giv mig et sted at stå," sagde altså Archimedes, "og jeg skal bevæge verden!" Hvor er vores ståsted, vores faste grund? Hvor finder vi vores kort og kompas? Lad os, som klassicismens Tyskland gjorde det tidligere, læne os på Gottfried Leibniz' visdom: "En skabning er mere fuldkommen end en anden, hvis man hos den finder noget, der kan anføres som apriorisk grund for det, der sker i den anden. Det er på dette grundlag, at man kan sige, at den indvirker på den anden." [6]

Tager vi vores musikalske eksempel igen. Bachs kompositioner kan ikke forstås fra de individuelle noders eller skalaers standpunkt, som blot repræsenterer stadier i den overordnede udvikling. Idéen – enheden – som bestemmer kompositionens udfoldelse, transcenderer de individuelle elementer, og deres eksistens' "mening" kan kun findes i kompositionen som helhed. Den overordnede udviklingsidé er derfor "mere fuldkommen" end delene, da den er grundlaget for disses eksistens (dvs. kan forklare dem a priori), mens delene, som isolerede størrelser, ikke kan påvise grunden hverken for helhedens, eller deres egen, eksistens.

Således forholder det sig også med evolutionen. Hver

organisme har en rolle at spille i evolutionen som helhed, men disse – en hund, en fisk, et firben – har ingen mulighed for, at fatte deres egen rolle deri. Kun fra evolutionsprocessens helhedssyn kan deres roller forstås, som nødvendige stadier i den overordnede udvikling. Helheden er altså vigtigere – igen "mere fuldkommen" – end de individuelle elementer, og det er denne som vi må rette os efter. Kun mennesket – den eneste kognitive skabning vi kender til – besidder potentialet til at gøre sig denne udviklingsproces bevidst og handle ud fra viden, og er derfor, som konsekvens, mere fuldkommen end alle andre arter.

Lad os, for nu at være fuldstændig sikre, tage spørgsmålet op fra en anden vinkel, og dermed, forhåbentligt, begrave kulturrelativismens tågeslør for evigt. Det 20. århundredes Leibniz, Lyndon LaRouche, definerer, med sit koncept om den potentielle befolkningstæthed, viden, som det, der kan måles gennem menneskets systemiske effekt i og på det fysiske univers. Når vi får ny indsigt i universets processer, indeslutter vi – på samme måde som liv gør det – disse processer i vores virke, og øger derigennem vores uafhængighed, såvel som vores transformative effekt, på omgivelserne, set, for eksempel, i form af nye teknologier. Som eksempler på dette kunne vi nævne opdagelsen af de astronomiske cyklusser, som grundlaget for landbrug; forståelsen af rotation, som centralt i udviklingen af maskiner; Leibniz' Vis-Viva-begreb, som grundlaget for dampmaskinens succes [7]; og Mendelejevs harmoniske koncept om elementernes orden, som grundlaget for en systematisk forståelse af alle kemiske processer. Det faktum at sådanne indsigter – der i øvrigt har hverken masse eller energi – øger vores magt over universets processer, demonstrerer, at vi nødvendigvis handler mere i overensstemmelse med universets underliggende love, end uden disse opdagelser. Hvordan kunne vores effekt ellers forøges i universet?

Hvad er altså forskellen på de to ovenfor opstillede hypoteser om naturen, i forhold til deres systemiske effekt i det fysiske univers, når vi handler efter dem? Miljøbevægelsens hypotese forbyder menneskets indgriben i naturen og forandring af denne, og søger at minimere dennes effekt – dvs. søger at minimere menneskets kontrol over universets processer – og søger, som logisk følge deraf, at maksimere vores sårbarhed til omgivelserne. De er blandedt af denne kendsgerning gennem en romantisk "Adam-og-Eva"-forestilling om, at så længe de tilbøder Moder Natur, og holder fingrene fra "videnskabens træ", så skal hun nok forsørge dem med alt hvad livet kunne begære. Den anden opstillede hypotese søger at maksimere menneskehedens systemiske kontrol over universets processer, ved – ligesom evolutionsprocessen selv – at indeslutte alle disse i menneskets egen handlingssfære, dvs. at menneskeheden vil kontrollere en altid større del af universets processer. I religiøs terminologi ville man sige, at vores samfund til stadighed bringes i højere overensstemmelse med Skaberens intention, Hans "synspunkt". Vi ved altså, at den sidst opstillede hypotese er tættere på sandheden, da den, i diametral modsætning til miljøflippernes, øger vores systemiske magt i universet. At være "i harmoni med" naturen, svarer altså ikke til en formindskelse af vores indflydelse, men stik det modsatte, en forøgelse. Magt og harmoni er her fuldstændig kongruente begreber. Men, hvis menneskets fremskridt er det mest naturlige, hvor kommer da denne miljøbevægelses aggressive anti-natur fra? Lad os dykke ned i historiens gemmer, for at forstå hvor nøglen til dette spørgsmål ligger begravet.

De paradigmatiske 68'ere

Miljøbevægelsen er intet nyt under den historiske sol. Her er et brudstykke fra et episk digt fra det gamle Grækenland: "Der var en tid, da utallige menneskestammer, på trods af vid udspredning, undertrykte overfladen af

jordens dybe favn, og Zeus så og havde medlidenhed og i sit vise hjerte besluttede at lindre den altnærende jord fra mennesket ved at forårsage den store strid i den trojanske krig, således at dødens last kunne tømme verden. Og heltene blev slået ihjel i Troja, og Zeus' plan gik i opfyldelse [8].” (“There was a time when countless tribes of men, though wide-dispersed oppressed the surface of the deep-bosomed earth, and Zeus saw and had pity and his wise heart resolved to relieve the all-nurturing earth of men by causing the great struggle of the Ilian war, that the load of death might empty the world. And the heroes were slain in Troy, and the plan of Zeus came to pass.”)

Nutidens ekko – ”overbefolkning!” – af denne oldgamle ideologi springer ikke organisk op som en græsrodsbevægelse, men er i stedet skabt, på unaturlig vis, fra træets oligarkiske ”krone”; og hér, gennem 1001-Klubben, WWF, m.fl., får rødderne deres finansielle og ideologiske næring [9]. Den er skabt af en oligarkisk elite, der kaster sig selv i Olympens lys, og ser verdens befolkning som kvæg, der kan kontrolleres på zeusisk manér om nødvendigt. I modsætning hértil står den humanistiske idé, der betragter mennesket som et prometeusisk fornuftsvæsen, der er givet evnen – ja, sågar missionen – at fremme den universelle skabelsesproces. Dette har været, og er stadig den dag i dag, den historiske hovedkonflikt.

I moderne tid – dvs. efter den italienske Renæssance – har konflikten udtrykt sig i kampen mellem den amerikanske Prometheus og den britiske Olymp. Den amerikanske Revolution, støttet af Europas humanistiske kredse, var ikke en spontan uenighed over beskatning eller monopol, men en århundreders kamp mellem disse to diametralt modsatte menneskesyn [10]. I Europa, specielt med Leibniz' og Bachs ”elever”, som Moses Mendelssohn, Gotthold Lessing, Friedrich Schiller og Ludwig van Beethoven, fandt humanismen sit højeste udtryk i klassicismens Tyskland.

Denne leibnizianske alliance mellem Tyskland og USA, illustreret af Benjamin Franklins besøg hos Abraham Kästner og R.E. Raspe [11], byggede "rygraden" i vores vestlige civilisations nyere tid. Det økonomiske højdepunkt fandt sted med Bismarcks adoptering af det "Amerikanske System" i den anden halvdel af det 19. århundrede; en international alliance som på dette tidspunkt ledtes af Henry C. Careys kredse i USA[12]. Men med to verdenskrige, 60'ernes snigmord af moralske ledere i USA, og specielt 68er-oprøret, blev denne historiske rygrad, kulturelt og institutionelt, "knækket", og begge nationer mistede nu forbindelsen til deres bedre prometeusiske natur og dermed deres egen kulturs suverænitet.

I USA, under Franklin Roosevelt, havde humanismen opblusset, efter 30 års anglofil politik, og Churchill måtte finde sig i at høre hvordan Roosevelts USA planlagte befrielsen og udviklingen af alle de tidligere kolonier [13]. Men denne intention døde med Roosevelt, og de amerikanske soldater – som mere eller mindre bevidst havde delt præsidentens vision – vendte tilbage til et samfund under anti-kommunismens banner. Troen på en bedre fremtid blev nu erstattet med mistroens anti-kommunisme, og frygten for tab af status og sikkerhed afsatte medmenneskelighed og mod. Under sådanne kår opvoksede generationen, der senere skulle blive kendt som "68'erne". Med en konstant trussel af en atomkrig hængende i luften, så en moralsk usikker generation hvordan 60'ernes moralske ledere blev nedskudt én efter én, uden mening og uden forklaring. Disse omstændigheder skabte en chokeffekt, som førte til en flugt fra virkeligheden, der var for skrækkelig til at rumme. Dionysiske udskejelser i form af psykotropiske stoffer, seksuelle nyskabelser og nye former for støj, blev udtrykket for denne skizofrene flugttilstand, som i stigende grad nu overtog ungdommens angstelige sind.

Robert F. Kennedy – den dræbte præsidents bror – udtalte

sig om disse udviklinger, inden han selv i 1968 blev skudt: "Jeg tror at det er forklaringen, egentlig, bag hippierne. De har nået den konklusion, at de ikke kan påvirke deres egne liv og ikke kan påvirke samfundet... så de slukker og lukker. De hiver gardinet ned, og siger, vi vil – vi kan ikke forlade Jorden – men vil forlade den så meget som vi kan." ("I think that's the explanation, really, of the hippies. They've reached the conclusion that they can't effect their own lives and they can't effect society... so they turn off. They pull the curtain down, and say we're going to – we can't get off the earth – but we're gonna leave it as much as we can.")

Dette "parallelle univers" slog sig nu ligeså ned i efterkrigstidens Tyskland – et Tyskland hvis tidligere humanistiske kultur var blevet svækket af hyperinflation og økonomisk destruktion udspændt mellem to grufulde verdenskrige, og angloamerikanske kredses genindsættelse, i Tysklands efterretningstjenester, af en del af de selvsamme nazistiske netværker, der lige havde spredt terror og rædsel – internationalt, såvel som hos den tyske befolkning selv[14]; netværker, som i øvrigt var nemme at afpresse og kontrollere, givet deres fortid. Det er forståeligt, at der var stor utilfredshed med denne situation, men i stedet for at genopleve klassicismens humanistiske idé, smed Tysklands 68'ere "babyen ud med badevandet"; de afviste, som deres jævnaldrende i Amerika, selve idéen om en historisk identitet, og adopterede i stedet idéen om at leve i det sanselige her og nu – som var det en isoleret størrelse afskåret fra fortid og fremtid – og styrtede sig ned i de mørke dionysiske strømme.

Men med afvisningen af en historisk identitet, forkastede de også idéen om fremtiden; de forkastede de næste generationers eksistensberettigelse. Der var ingen fremtid, og deres egen eksistens kunne kun retfærdiggøres gennem dennes absolutte udelukkelse. Dette var ikke blot en

personlig "mening"; ikke blot et passivt synspunkt. Fremtiden blev nu til en trussel mod deres identitet, og alle ideologier og politiske initiativer, som søgte at underminere, ja, sågar tilintetgøre, fremtiden, blev nu i stigende grad 68'ernes psykologiske tilflugt. Miljøbevægelsens "grønne" ideologi er ikke andet end dette: retfærdiggørelsen af fremtidens tilintetgørelse. Dette er 68'ernes ideologi, og det er det som vi er oppe imod i dag.

Er der en fremtid?

Nu er tiden kommet til at afvise denne uhyre menneskehadske ideologi med absolut beslutsomhed; ikke blot i sine individuelle argumenter, men i sin helhed. Vi må genoplive og forsvare den fremtid, som 68'erne forkastede årtier tilbage. Hvordan ser denne fremtid ud? Vil den være i overensstemmelse med de love i naturen, som vi præsenterede ovenfor? Selvom vi her ikke vil påstå at kende hele svaret, kan vi dog sige visse ting med sikkerhed. Vi mennesker kan forstå universet, fordi dets underliggende love harmonerer med vores sjæl. Som vi indeslutter og overtager ansvaret for en altid større bid af dette univers, ekspanderes vore virke – og alt liv, som vi tager med os – ikke blot på planeten, men snart, mere og mere, først ud i vores solsystem, og da, længere ud i det stadigt ukendte. Og jo mere vi tør tro os ud i dette ukendte, jo mere vil vi begynde at forstå, at det aldrig var et truende mørke, men blot et overset og venligt potentiale der ventede os, ja sågar, vores allerbedste ven. Vi vil erkende, at jo mere vi bevæger os ud i det ukendte, jo mere vil vi der genfinde vores egen sjæls ubegrænsede og sande natur.

Med dette i sinde, lad os afslutte med et par citater fra denne "fremtid" – fra Apollo-astronauternes succesfulde rejse til Månen og hjem igen[15]:

"Når sollyset skinner gennem rummets sorthed, er det sort. Men jeg var i sollyset og var i stand til at kigge på denne

sortedhed. Jeg mener, hvad er det vi ser? Kald det universet, men det er rummets uendelighed og tidens uendelighed. Jeg kigger på noget der kaldes rummet, som ingen ende har, og tiden, som ingen mening har. Man kan virkelig fokusere på det, fordi man har denne planet derude, denne planet kaldet Jorden, hvilket selv er i denne sortedhed, men er oplyst, fordi sollyset rammer et objekt, rammer noget som kaldes Jorden. Og det er ikke en fjendtlig sortedhed. Måske er den ikke fjendtlig, på grund af Jordens skønhed, som giver den en slags liv. Jeg følte mig meget velkommen der. Ved du, Månen har ventet på os i tusinder af år... millioner af år, måske, medmindre nogle andre har været der før os, på et tidspunkt. Det er muligt, selvom vi ikke så nogle beviser derpå. Jeg følte det som om at jeg var den eneste der, men ikke et rumvæsen... ikke et rumvæsen i form af at invadere en andens domæne. Jeg opfattede ikke Månen som fjendtlig. Jeg opfattede den som meget majestætisk smuk. Blid i farve, men majestætisk smuk.”—Gene Cernan, Apollo 17

(“When the sunlight shines through the blackness of space, it’s black. But I was in sunlight and I was able to look at this blackness. I mean what are you looking at? Call it the universe but it’s the infinity of space and the infinity of time. I’m looking at something called space that has no end, and at time that has no meaning. You can really focus on it because you’ve got this planet out there, this planet called Earth, which itself is in this blackness but it is lit up, because the sun-light strikes on an object, it strikes on something called Earth. And it’s not a hostile blackness. Maybe it’s not hostile because of the beauty of the Earth, that sort of gives it life. I felt very welcome there. You know, the Moon’s been waiting for us for thousands of years ... millions of years, maybe, unless someone else has already been there before us, at some time. That’s possible, although we didn’t really see any evidence of that. I felt like I was the only one there, but not an

alien ... not an alien in terms of invading someone else's domain. I didn't find the Moon hostile. I found it very majestically beautiful. Bland in color, but majestically beautiful"—Gene Cernan, Apollo 17)

"Okay, Houston, mens jeg er herude i det ukendtes vidundere ved Hadley [-bjergets nedre skråninger på Månen] indser jeg, at der er en fundamental sandhed i vores natur: mennesket må og skal opdage!"—David Scott, Kommandør af Apollo 15 ("Okay, Houston, as I am staying out here in the wonders of the unknown at [the lower slopes of Mt.] Hadley [on the Moon], I realized there's a fundamental truth to our nature: man must explore!"—David Scott, Commander of Apollo 15)

"Evolutionens vej er nu i rummet, lige så meget som på Jorden. Mennesket, som en art, har vist, at menneskeheden var klar til at binde sig til... at leve i miljøer, som var komplet anderledes... end dem som arten udviklede sig i... Menneskehedens evolutionskurve er blevet bøjet..."—Harrison Schmitt, Apollo 17

("The path of evolution is now in space, as much as on earth. Man has shown that as a species ... mankind was willing to commit itself ... to living in environments that were completely different ... than those in which the species evolved... The curve of human evolution has been bent."—Harrison Schmitt, Apollo 17)

Dette er blot et splitsekund af den kontinuerlige inspiration, der venter os og den fremtidige menneskehed. Denne fremtid kan være den smukkeste, den mest fascinerende, den mest glædelige af alle epoker indtil nu oplevet af den samlede menneskehed. Med den nye Silkevejspolitik, med rumfartens optimistiske tilbagevenden og med en ny tørst efter det sande og smukke i menneskets natur, står vi på tærsklen til en ny æra. Potentiallet er synligt for dem der kan se. Men om det vil lykkes os at

realisere denne glade, menneskelige, ubegrænsede fremtid eller om den grønne pessimismes unaturlige og menneskehadske mørke vil sprede sig og slukke dette lys, det, kære læser, er nu op til dig.

Artikelen blev oprindeligt udgivet i det tyske tidsskrift Fusion, Vol. 40, No. 2, 2019, og EIR tidsskrift Vol. 48, No. 17, den 23. april 2021.

Fodnoter:

[1A] "Five-year averaged values of annual mean (1979-2016) tropical bulk TMT as depicted by the average of 102 IPCC CMIP5 climate models (red) in 32 institutional groups (dotted lines). The 1979-2016 linear trend of all time series intersects at zero in 1979. Observations are displayed with symbols: Green circles – average of 4 balloon datasets, blue squares – 3 satellite datasets and purple diamonds – 3 reanalyses. See text for observational datasets utilized. The last observational point at 2015 is the average of 2013-2016 only, while all other points are centered, 5-year averages." Fra J.R. Christys foretræde.

[1B] Præsentation af Henrik Svensmark på Nærum Gymnasium, den 28. August, 2017: <https://www.youtube.com/watch?v=lGaJvVoLsuM>.

[1C] "The linear trends of the average of the climate model simulations (red) and the averages of the three types of observational datasets described in the text." Fra J.R. Christys foretræde.

[2] For yderligere detaljer, se denne artikel: <https://climatechangedispatch.com/when-32-6-becomes-97-the-bald-faced-lie-that-changed-the-western-world.html/>

[3] Se: <https://skepticalscience.com/tcp.php?t=search&s=a&a=&c=3&e=3&yf=1991&yt=2011>

[4] Se: <http://www.sciencebits.com/bundestag>

[5] Et af de bedste eksempler er den Store Iltkatastrofe, som fandt sted for omkring 3 milliarder år siden, hvor cyanobakterier frigjorde enorme mængder af ilt i havene og i atmosfæren, og forårsagede en masseudryddelse.

[6] Gottfried Leibniz' Monadologi

[7] Leibniz' beskrivelse af $Vis\ Viva = m \times v^2$, fremfor Descartes' $m \times v$, er grunden til at dampmaskinen fungerer, da partiklers hastighed pludselig får en langt væsentligere rolle. Se også Leibniz, Papin and the Steam Engine: A Case Study of British Sabotage of Science: https://archive.schillerinstitute.com/educ/pedagogy/steam_engine.html

[8] Kypria; et fragment af et tabt episk digt fra det gamle Grækenland.

[9] Se Lyndon LaRouches "The Coming Fall of the House of Windsor," EIR magazine, Vol. 21, No. 43, October 28, 1994.

[10] Se H. Graham Lowrys How the Nation was Won: America's Untold Story, Vol. 1: 1630-1754, Executive Intelligence Review, Washington, D.C. 1988.

[11] Se David Shavins "From Leibniz to Franklin on 'Happiness,'" i Fidelio magazine, Vol. XII, No. 1, Summer 2003. Gentrykt her: https://archive.schillerinstitute.com/fid_02-06/031_happinessA.html.

[12] Se Anthony Chaitkins "The 'Land-Bridge': Henry Carey's Global Development Program." EIR magazine, Vol. 24, No.19, May 2, 1997, pp. 30-53.

[13] Se Franklin Roosevelts søns, Elliot Roosevelts, bog Som Han Så Det.

[14] Se Helga Zepp-LaRouche, ed., The Hitler Book, New Benjamin Franklin House, New York, NY. 1984.

[15] Fra dokumentaren For All Mankind, the first part of which can be found here: https://youtu.be/otvtMfEI_9w?t=3

Schweiz nedstemmer CO₂-lov – "der er en grænse for en tyrans magt"

13. juni (EIRNS) – I dag i England udsendte G7-lederne i slutningen af deres tredages møde i Cornwall deres "Cardis Bay G7 Summit Communiqué" – vores fælles dagsorden for global handling for at 'genopbygge bedre'. B3W, som de kalder det – 'Build Back Better for the World' – perspektivet, der er skrevet ud på 25 sider, er ultragrønt, blottet for alt, hvad der virkelig er nødvendigt for at bekæmpe pandemier og hungersnød eller for at opbygge en moderne økonomi. Det indeholder direkte bankfolkenes svindelnumre baseret på kulstofmarkeder. Desuden er B3W et åbenlyst trick mod Kina og Bælte- og Vejinitiativet, der bygger reel infrastruktur over hele kloden. Præsident Biden og udenrigsminister Blinken praler af det. Hvem kan acceptere noget af dette?

Den passende reaktion ses i folkeafstemningen i dag i Schweiz, hvor folket nedstemte "CO₂-loven". Man kan høre ekkoet af "Der er en grænse for en tyrans magt ..." fra Rütli eden i 'Wilhelm Tell' af Friedrich Schiller.

Den schweiziske CO₂-lov, der er i fuld overensstemmelse med Paris-aftalen og den nye B3W, ville have gjort hverdagen umulig med brændstofafgifter og andre såkaldte decarboniserende foranstaltninger. Den blev udtænkt under fupnummeret om, at udledninger af drivhusgas må reduceres for at forhindre planeten i at blive overophedet. Nejstemmerne kom fra landdistrikterne og andre valgkredse i 21 af de 26 schweiziske kantonen. Kun Genève, Basel, Zürich og

andre byområder stemte grønt.

Der er andre vigtige udtryk for fornuft og suverænitet. I det amerikanske Vesten og landbrugsstaterne mobiliserer både lovgivere og borgere mod de grønne miljøforanstaltninger i Bidens særlov fra januar. Det specielle mål for ophævelse er det såkaldte "30 x 30" krav i bekendtgørelse 14 008, om at 30% af alt land og vand i USA skal tages ud af enhver produktiv anvendelse inden 2030, under det falske påskud at nedskære CO₂-emissioner og favorisere biodiversitet. Præcist samme 30 x 30 krav findes også i G7's "2030 Nature Compact", der blev frigivet i dag.

I opposition hertil har over 50 amter i 11 amerikanske stater vedtaget beslutninger om at ophæve denne foranstaltning. Den førende stat, der modsætter sig "30 x 30", er Nebraska, som har det mest kunstvandede landbrug af alle amerikanske stater og har over 97% af dets jord i privat ejerskab. Der er fremlagt lovforslag om ophævelse af "30 x 30" i både det amerikanske senat og Repræsentanternes Hus.

Men det geopolitiske aspekt af B3W rangerer lige så meget eller mere, korrumpet og dumt end selv det grønne dogme. Biden fortalte på sin pressekonference efter G7 i dag i Cornwall Airport Newquay, undervejs til at tale med dronningen: "Jeg foreslog, at vi skaber et demokratisk alternativ til Bælte- og Vejinitiativet: 'Build Back Better'. Og de er enige om det, og det er sat i gang, såvel detaljerne i det – vi blev enige om, at vi vil sammensætte en komité til at gøre det og fremkomme med det... vi vil insistere på, at der skal være høje standarder – for et klimavenligt, transparent alternativ til Bælte- og Vejinitiativet".

Biden beskrev B3W: "Det er en værdidrevet, gennemsigtig finansieringsmekanisme af høj standard, som vi skal etablere, til støtte for projekter inden for fire

nøgleområder: klima, sundhed, digital teknologi og ligestilling mellem kønnene. Og vi tror på, at det ikke kun vil være godt for landene, men det vil være godt for hele verden og repræsenterer værdier, som vores demokratier repræsenterer, og ikke 'autokratisk' fravær af værdier". Udenrigsminister Blinken sagde i morges på CNN fra Bruxelles, at USA vil "udnytte" privat finansiering til sit B3W og tage andre skridt, så de kan "gøre det på en mere positiv måde end Kina gør det med sit Bælte- og Vejinitiativ".

Dette må høre op. Det er afgørende, at den anti-malthusianske modstand, fra Schweiz til Nebraska og andre steder, breder sig. Schiller Instituttets dialogproces, både på de formelle konferencer og igangværende, spiller den kritiske rolle med udbredelse og formidling af ideer til et nyt paradigme.

Der er ingen tid at spille i betragtning af det forfærdelige dødstal og modgangen fra pandemien, hungersnød og det økonomiske sammenbrud. Både ledere fra Verdenssundhedsorganisationen og Verdensfødevareprogrammet understregede dette i de seneste dage...

I Cornwall på G7-topmødet understregede WHO's direktør, Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, at 70% af verden skal vaccineres inden 2022, tidspunktet for det næste G7-møde, men han sagde, at det, der blev lovet på G7-mødet i weekenden er "utilstrækkeligt".

Direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, udsendte den 10. juni en særlig appel om fødevarehjælp til Etiopien, hvor 350.000 mennesker er i svær nød, og samlet set er 4 millioner mennesker usikre på fødevarer. Han sagde, at det var den mest akutte og dybe fødevarekrise i en enkelt nation i ti år.

Schiller Instituttets konference den 26.-27. juni har titlen: "Til alles fælles bedste, ikke regler til gavn for

de

få!" <https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210626-27-konference>

Vil menneskets historie nu ende i en tragedie, eller sejre i et nyt paradigme? Lær af Nikolas fra Kues (Cusanus), video ved Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche henvender sig til et publikum af unge mennesker fra hele verden om den tankemetode, som Nikolas fra Kues opdagede.

“(Nikolas fra Kues) udviklede en tankemetode, at tænke noget helt nyt... Det var ideen om, at menneskelig fornuft har evnen til at definere en løsning på et helt andet og højere niveau, end dem hvor alle konflikter og modsætninger opstod. Det tager fat på evnen til at tænke på en Enhed, der er af højere størrelsesorden og kraft end de Mange. Og når man først har trænet ens eget sind til at tænke sådan (i overensstemmelse med modsætningernes sammenfald), har man den ufejlbarlige nøgle til kreativitet, og man kan anvende denne måde at tænke på i stort set alle tankedomæner. ” – Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Instituttet og en af verdens førende Cusanus-eksperter,

insisterer på, at for at komme ud af den nye, mørke tidsalder må menneskeheden lære af faderen til Den gyldne Renæssance fra det 15. århundrede, Nikolas fra Kues. Vi må begynde med den underliggende krise: den i tankemetoden.

Billede: Nicholas of Cusa. credit: Nick Thomsen, CC BY-NC 2.0

Biden lander i Storbritannien, truer straks Rusland... igen

10. juni 2021 (EIRNS) – Umiddelbart ved ankomsten til Storbritannien onsdag holdt præsident Joe Biden en tale, der truede Rusland i lignende vendinger som dem han brugte i sin leder i Washington Post tidligere på ugen og i Det Hvide Hus' dekret af 15. april. "Jeg er på vej mod G7, derefter til NATO's ministermøde og derefter til mødet med hr. Putin for at fortælle ham, hvad jeg vil have at han skal vide", sagde Biden på RAF Mildenhall i Suffolk, England – hjemsted for en amerikansk optanknings-enhed. "Vi søger ikke konflikt med Rusland, vi ønsker et stabilt forudsigeligt forhold," sagde Biden. "Jeg er klar over, at USA vil reagere på en håndfast og meningsfuld måde, når den russiske regering deltager i harmfulde handlinger. Vi har allerede demonstreret det. Jeg vil meddele, at der er konsekvenser for at krænke demokratiets suverænitet i USA og Europa og andre steder".

Kreml har erklæret sin hensigt om at forsøge at stoppe det frie fald i relationerne mellem USA og Rusland, og bemærkede at præsident Putin ikke er den første til at

rejse spørgsmålet om sanktioner. Biden ser imidlertid ud til at være forprogrammeret til endnu en gang at levere truslerne, alt sammen under opsyn af udenrigsminister Tony Blinken, der vil deltage på topmødet.

Billede: Biden taler til US Air Force-personale på Mildenhall Air Base i Storbritannien 10. juni 2021

London og Washingtons politik "står i modsætning til menneskehedens fælles interesser, inklusive det amerikanske folk"

10. juni (EIRNS) – Præsident Joe Biden har indledt sin uges lange rejse til Europa – som kulminerer med et topmøde den 16. juni med den russiske præsident Vladimir Putin – med et forudsigeligt og truende verbalt angreb mod Rusland. Hans bemærkninger var uden tvivl sød musik i ørerne hos det britiske etablisement, der orkestrerer et geopolitisk opgør mellem USA og Rusland og mellem USA og Kina. Som London Guardian muntert skriver i overskriften på en nylig leder: "Joe Bidens mission på G7-topmødet: at rekruttere allierede til den næste kolde krig".

Men vil det hele udspille sig efter Londons plan? Ikke sandsynligt. Virkeligheden har en grim måde at vælte selv de bedst udtænkte utopiske planer på.

En ledende artikel i Kinas halvofficielle *Global Times* den

9. juni påpegede, at etablisementets politik for geopolitisk konfrontation "ikke er andet end bluff", omend farligt, fordi det "ikke kan løse det egentlige problem i USA og Vesten", som er den økonomiske sammenbrudskrise, der rammer hele den transatlantiske region. "Hvis USA skal konkurrere med Kina strategisk," hævdede lederen, "vil den grundlæggende måde være at genoplive sin egen økonomi". Men de politiske eliter i Washington, konkluderede lederen, "er meget længere fra at være i en konfrontation med Kina, end de er på en konfrontationskurs med tiden og med de fælles interesser for menneskeheden, inklusive det amerikanske folk".

Dette er en nøjagtig karakteristik. Menneskehedens og amerikanernes fælles interesser, som er hårdt tiltrængt i vores tid, ligger i en global alliance mellem alle nationer om et lynprogram for at overvinde COVID-pandemien. Det kræves at besejre selve coronaviruset – gennem verdensomspændende massevaccination, testning og nødvendige offentlige foranstaltninger. Men det kræves også at overvinde det, der forvandlede en ren virus til en fuld pandemi: sammenbruddet af den fysiske økonomi og især sundhedsvæsnerne, levestandarden og tilhørende økonomisk infrastruktur i løbet af de sidste 50 år.

En global mobilisering i denne retning – organisering af et globalt sundhedssystem med moderne kapaciteter i enhver nation i verden, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, gentagne gange har opfordret til – fokuserer på, og placerer centralt på scenen, det presserende behov for den komplette internationale finansielle og økonomiske politik, som Lyndon LaRouche specificerede i sine berømte 'Fire Love'.

Bemærkninger leveret af Lyndon LaRouche for tyve år siden under en diskussion på en videokonference den 2. oktober 2001 med det peruvianske 'Society of Economist Engineers' tjener også til at opsummere nutidens strategiske

situation:

"Så man på indføre et system for samarbejde, hvor man kan starte et stort udviklingsprojekt, hvor lande, der producerer mere højteknologi, vil producere det og sælge det på kredit til lande, der, ligesom det indre af Kina, har brug for denne overførsel af teknologi. Eller Indien. Og det marked – og USA's mulighed for at tage del i dette marked – er det bedste håb for USA.

Så hvis ikke vi samarbejder; hvis vi ikke kan samarbejde – på et tidspunkt, hvor Rusland er villig til at samarbejde, Kina er villig til at samarbejde, Indien ønsker at samarbejde og Europa ønsker at samarbejde – hvis ikke vi samarbejder, er vi vanvittige! Og derfor, hvis vi er vanvittige, hvad vi vil få, er omkostningerne for vanvid, hvilket er en ny mørk tidsalder. Sådan er det: Når menneskeheden ikke er fornuftig, når imperier ikke har haft fornuften til at stoppe med at være sindssyge, har de generelt ødelagt sig selv, som Romerriget og andre før det.

"Og vi er på det punkt, hvor... denne planet ikke kan fortsætte i den retning, som den går nu. Vi kan ikke fortsætte dette system, der er ved at gå i opløsning, og vi kan heller ikke have en konflikt af den type, som Mellemøsten-konflikten truer med, eller på de måder, som nogle mennesker forsøger at gribe dette spørgsmål om terrorisme an: Vi kan ikke have det. Fordi denne planet ikke vil overleve under disse omstændigheder.

"Og derfor tror jeg, det er sådan man skal se på det. Der er ingen løsning undtagen en global løsning".

Billede: Capitol Hill – Sdandsd, CC BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons

New Chapter in NSA-Danish Intelligence Scandal: NSA Targetted Denmark's Own Allies. EIR artikel af Michelle Rasmussen

Abonnér her på EIR-Online, en gang om ugen. LaRouche-bevægelsens internationale tidsskrift.

Download (PDF, Unknown)

Collage: Michelle Rasmussen. World: Gerd Altmann/Pixabay NSA: U.S. government, Public domain, via Wikimedia Commons; FE: By Skjoldbro – Own work, CC BY-SA 4.0;

På tærsklen til tre topmøder – mobilisér for et nyt paradigme

8. juni (EIRNS) – Onsdag formiddag drager Joe Biden og hans kone på sin første rejse til udlandet som præsident, en otte dages tur til tre topmøder – G7 den 11.-13. juni i Cornwall, England; NATO's møde for statsoverhoveder den 14. juni i Bruxelles; og topmødet den 16. juni med den russiske præsident Vladimir Putin i Genève. Princippet om at ledere af større nationer mødes for samarbejde er hårdt tiltrængt i nutidens verden med de mange kriser – den fortsatte pandemi, hungersnød og konfrontation til et punkt, hvor der

er fare for en altomfattende krig.

Imidlertid er modstanderne af potentielt samarbejde og endog princippet om at tjene det fælles gode i fuld gang med enten helt at sabotere Biden-Putin-topmødet, eller på en eller anden fantasifuld måde at forsøge at dominere begivenhederne for at styre hele nationer ind i et dommedagsforløb med grøn dekonstruktion og konflikt. Det blev i går meddelt, at udenrigsminister Antony Blinken vil være sammen med Biden, når han mødes med Putin. Ikke overraskende, men ikke gunstigt.

Tilfældigvis vidnede Blinken på daglange kongreshøringer i 'Udvalget for bevillinger og Udenrigsrelationer' i Repræsentanternes Hus hele dagen mandag, og i Senatet i dag. Det tilbagevendende tema, udtrykt med 'glat upartiskhed', var, at Rusland og Kina er amerikanske fjender; de er imod amerikanske "værdier" og så videre og videre. F.eks. Hævdede rep. Gerald Connelly (D-VA), at NATO ikke længere kun skulle være en forsvarsorganisation i den militære forstand, som den blev grundlagt, men nu være aktiv "for demokrati" mod ondartede ledere. "Det skal være en modgift mod Putin og Xi... Demokrati skal indbygges i NATO's arkitektur" for "demokratisk modstandsdygtighed". Blinken forsikrede ham om, at det vil være sådan. Han sagde, at Rusland i 2010 – det sidste år af NATO's formelle "konceptuelle" mandat – blev omtalt som en "partner", og Kina næppe nævnt overhovedet. Opretholdelse af demokrati mod disse nationer skal nu være NATO's officielle konceptuelle charter. Der var snesevis af sådanne udvekslinger og national chauvinisme på børnehaveniveau. Som NATO-chef Jens Stoltenberg sagde i den forgangne uge: NATO er ikke længere kun en militær alliance, men en "militær-politisk" alliance og "global", ikke kun i "Atlantehavsregionen", som navnet fejlagtigt antyder.

I tråd med alt dette vil Bidens første stop i morgen være Mildenhall, England, til Royal Air Force base, hvor 'U.S.

Air Force 100th Air Refueling Wing' er placeret, den eneste permanente amerikanske beliggenhed for genoptankning i det europæiske operationsområde. Han vil tale til amerikansk personale. Torsdag vil han mødes med premierminister Boris Johnson, i hvad medierne beskriver som en lejlighed til at understrege det særlige forhold mellem USA og Storbritannien. Søndag tager Bidens til Windsor Castle for at mødes med dronningen.

Denne politiske stillingtagen er lige så giftig som den er farlig, men den er også vildledende. Det monetaristiske finanssystem, der er knyttet til det særlige økonomiske forhold mellem USA og Storbritannien, mellem Wall Street og City of London, er nu i sin endelige slutfase. Det kan ikke fortsætte. Se på dagens hyperinflation, der forværres for hver time. Enten vil der være et gennembrud til et nyt paradigme for økonomisk politik og udenlandske relationer, der begunstiger folk og nationer, eller der vil være kaos og elendighed, med sandsynlighed for krig. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, pointerer dette kraftigt i nylige meddelelser og advarer om, at hyperinflationen viser, at en større faseændring er i vente. "Det kan ikke stå på for altid... ikke en dårlig uendelighed".

En manifestation af slutfasen er, at folk ikke har råd til at spise. Internationale priser på basisfødevarer – taget som en fællesbetegnelse – er i maj måned 38 procent højere end niveauet i maj 2020, målt og vægtet efter forskellige kategorier. Dette er den seneste rapport fra FN's fødevare- og landbrugsorganisations (FAO's) fødevareprisindeks, en månedlig undersøgelse, der blev udsendt den 1. juni. FAO giver detaljer – fx er prisen på majs steget 89 procent i løbet af denne periode; priserne på mejeriprodukter er steget med 28 procent osv.

Se på COVID-19 der nu raser på den sydlige halvkugle, såvel som i Indien samt visse steder i Sydøstasien. Den

Panamerikanske Sundhedsorganisations seneste oversigt melder om udbrud fra Chile til det caribiske område.

I dette dystre billede er der punkter, der skiller sig ud som det modsatte paradigme for medfølelse, fornuft og klog politik. I kulisserne af det Internationale økonomiske Forum i Skt. Petersborg i sidste uge, mødtes præsident Putin med repræsentanter for adskillige medicinalfirmaer, investorer samt nationer, om planer for hurtigt at oprette produktionsfaciliteter mange steder for Sputnik V-vaccinen. Hidtil er 25 firmaer og 14 nationer involveret, plus 30 investorer fra 17 lande. Blandt statsoverhoveder på mødet (virtuelt) var Argentinas og Serbiens. Nationer der deltog i etableringen af vaccine-faciliteter inkluderede Mexico, Tyskland, Italien, Hviderusland, Kina, Kasakhstan m.fl.

Dette illustrerer den ånd, der må italesættes overalt i mobiliseringen for et nyt paradigme for menneskeheden. Temaet for den kommende todages internationale (virtuelle) konference i Schiller Instituttet: "Til det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de få!"

<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210626-27-conference>

Der er ingen grænser for vækst i et anti-entropisk univers

6. juni (EIRNS) – Tidens hysteriske advarsler om en kommende naturkatastrofe forårsaget af klimaændringer er blot det seneste udtryk for den antihumane, moderne

miljøbevægelses religion skabt i 1960'erne og 1970'erne. Den deler de falske profetier i *Grænser for Vækst* fra 1972, både en hensigt om at bruge angiveligt videnskabelige modeller til at retfærdiggøre politiske mål valgt af andre grunde, samt en vanvittig afvisning af den mest karakteristiske kvalitet ved den menneskelige art. Denne egenskab er kreativiteten, der giver os mulighed over historisk tid at opnå – hvad der set i evolutionær tid i det væsentlige er øjeblikkelige transformationer – udvikling af nye ressourcer og en forbedret evne til at skabe et mere opelskende kunstigt miljø.

Anti-entropisk vækst karakteriserer universet som helhed.

Frembruddet af pattedyrenes tidsalder erstattede størstedelen af de langt laverestående krybdyr, ikke på grund af en ekstern begivenhed, men fordi pattedyrenes liv var præget af en højere energiintensitet end krybdyrenes, og ved skabelsen af et mere stabilt indre miljø (varmblodet endotermi), der understøtter mere specifikke og kraftige biokemiske reaktioner.

Således udvikler også den menneskelige art nye ressourcer gennem opdagelse af nye principper – omdannelse af uran fra en aldeles ubrugelig gul sten til den mest koncentrerede form for brændstof. Og således udvikler den menneskelige art det forbedrede kunstige miljø baseret på en platform med fysisk infrastruktur, der gør det muligt for individuel foretagsomhed og produktive processer at trives i et medium med effektiv transport, sunde mennesker og rigelig energi.

Hvis vi vil lære af naturen, er det ikke ved at søge at opretholde den nuværende tilstand i verdens (langt fra ideelle) klima, flora og fauna. Set i et længere tidsperspektiv, afsløres en biosfære, der er præget af *forandring*, og ved en *stigende* intensitet af liv.

At standse vækst er at ødelægge samfundet. Lyndon LaRouche polemiserede strålende mod *Grænser for Vækst* på netop dette

grundlag, og skrev årtier senere om det karakteristiske ved økonomisk vækst: "Generelt er den økonomiske produktivitet i en økonomi begrænset opadtil af energitætheden i de grundlæggende former for energiproduktion, der anvendes i den pågældende økonomi. Jo højere energitætheden er, jo billigere er energien i forhold til de sociale omkostninger ved at producere den, og desto mere rigelig energi vil dermed være tilgængelig til at udvide økonomien. Det trinvis fremskridt fra en fuldstændig fissionsenergiøkonomi til en fusionsenergiøkonomi er den eneste udviklingsvej, der gør det muligt for vores nation og verden at øge den effektive hastighed af kapitalformation ind i det næste århundrede og derefter. Det er den eneste politik, der fører til vellykket overlevelse af vores civilisation".

Naturen og den menneskelige sjæl råber: *Fremskridt* er det sandeste stof!

De onde tåber, der i dag forsøger at skabe et globalt imperium som en mekanisme til at håndhæve ødelæggelsen af energi og produktivitet – uløseligt forbundet med deres såkaldte "klimamål" – forsøger det umulige. Menneskeheden kan ikke ophøre med at vokse uden at ophøre med at eksistere som menneskehed. Selvom denne moderne britiske finansielle "miljømæssige" imperialisme ikke kan lykkes, er spørgsmålet, om vi vil afvise dens falske afguder og anføre en fornyet, lidenskabelig kulturel bevægelse baseret på det menneskelige individ, *imago viva Dei* (skabt i Guds billede, red).

Verdensledere diskuterer at forlade den amerikanske dollar – Glass-Steagall behøves hurtigst muligt

D. 3. juni (EIRNS) – Økonomer og politiske ledere fra hele verden mødes i Rusland denne uge til det årlige Skt. Petersborg Economic Forum. Et fremherskende diskussionsemne i adskillige af de mange paneler er det faktum, at den ulovlige anvendelse af ensidige sanktioner fra USA, Storbritannien og EU har nået et punkt, hvor flere førende lande, og især Rusland og Kina, er dybt inde i diskussioner om at bryde ud af det amerikanske dollardominerede internationale finanssystem. I et panel, ledet af 'Valdai Discussion Club', med titlen: "Den risiko som sanktionerne udgør for det globale finansielle system og den internationale forretningsverden", lyder indledningen: "Transformationen af dollaren til et våben indebærer truslen om uforudsete chok... Intensiteten og den vilkårlige karakter, hvormed sanktionerne anvendes, antyder, at et målrettet politisk værktøj nu bliver altomfattende".

Vladimir Kolychev, Ruslands vicefinansminister, sagde, at "et nyt globalt finanssystem bliver til som et resultat af disse ulovlige sanktioner. Det sker ikke natten over, men det er uundgåeligt. De sanktionerede lande vil gøre det". Der er en fortsat tilbagetrækning fra de eksisterende strukturer, sagde han, da det ikke er sikkert at bruge amerikanske dollars (Washingtons påstand om at have ret til at indføre sanktioner mod lande, virksomheder og enkeltpersoner, er simpelthen baseret på det faktum, at næsten alle globale handelstransaktioner går igennem det amerikanske dollarsystem, selv når handlen ikke har noget

med USA at gøre). Ruslands handel var for 80% vedkommende i dollars så sent som i 2019, bemærkede Kolychev, men er nu mindre end 50%. Kun 20% af reserverne i Rusland er nu i amerikanske dollars.

Alt imens sanktitionerne er grund nok til at tage sådanne nødforanstaltninger, er en anden truende katastrofe, at udstedelsen af dollars i årevis for at redde finansielle bobler i det transatlantiske banksystem, uden at udvide den produktive base, nu truer med hyperinflation i dollarzonen. Den 31. maj begyndte lederen i Kinas Global Times: "Selv om det er usikkert, om Biden-administrationens politik med helikopterpenge vil anspore til en ny runde med økonomisk vækst, er det allerede klart, at forbrugsfesten først vil trække den amerikanske økonomi ned i en bundløs inflationær brønd". Hermed er der endnu en grund til at afkoble nationale valutaer fra dollaren, handle i nationale valutaer eller, som nogle antyder, i nye digitale valutaer.

Men er det klogt? Det kan ikke betvivles, at de snesevis af sanktionerede lande har ret i ønsket om at slippe for de dødbringende og ulovlige ensidige sanktioner. Men, burde verden opdeles i separate handelszoner, især på et tidspunkt hvor det amerikanske etablissement og NATO mobiliserer til krig mod både Rusland og Kina, uden anden grund end for at bibeholde de billioner af dollars, der strømmer ind i det militærindustrielle kompleks og dets ejere i Wall Street/City of London? Vil ikke yderligere finansiell opdeling opmuntre dette krigsparti?

Og selvom størstedelen af verdens lande trak sig ud af dollarens dominans og deltog i store udviklingsprojekter gennem Bælte- og Vej-Initiativet... såfremt USA, Storbritannien og EU overlades til at gå i opløsning, ville dette kun føre til global opløsning og krig.

Det er her, hvor begrebet om 'modsatningers sammenfald, fra Nikolaus fra Kues, og komitéen med samme navn, der blev

lanceret af Helga Zepp-LaRouche og den tidligere chefløge for USA's militærkorps, Joycelyn Elders, i 2020, tager fat på den nødvendige løsning af en tilsyneladende uløselig krise. Hverken de vestlige økonomier eller udviklingsøkonomierne kan acceptere den grønne New Deal, som nu bliver tvunget ned over verden af det transatlantiske bankoligarki, da det ville ødelægge industrilanden økonomier og bogstaveligt talt affolke udviklingslandene. Hverken de østlige nationer eller de vestlige nationer kan modstå et sammenbrud i stil med det i 1929, endsige en hyperinflationær katastrofe som i Tyskland i 1923. Og helt bestemt ønsker ingen normal person atomkrig. Løsningen, så vanskelig som den kan virke i det nuværende kaos, ligger i at tage fat på menneskeheds fælles mål: at forene nationer i et Nyt Bretton Woods-kreditsystem ved hjælp af den gennemprøvede metode til Glass/Steagall-reorganisering for at genoprette en sund kreditpolitik; bruge den opløftende og vellykkede model for internationalt samarbejde inden for rumforskning, og at realisere det på kort sigt opnåelige mål om ubegrænset energi gennem fusionskraft; fremme uddannelsessystemer, der underviser i både ens egen historie og kultur, men også andre kulturer, der er meget forskellige fra ens egen. Det er kendt som en renæssance. Vi er alle mennesker med kreative åndsevner, *imago viva dei* (skabt i Guds billede, *red.*). Vi har et ansvar over for Skaberen for at bruge disse evner til at fremme det menneskelige mirakel.

Dette vil være emnet for Schiller Instituttets konference den 26.-27. juni: "For det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de færreste".

Sørg for at nødforanstaltninger for det fælles bedste erstatter hyperinflation og geopolitisk vanvid

1. juni (EIRNS) – I en udsendelse fra Asien i dag udtalte manden, der anses for at være forfatteren af den triumferende amerikanske nationale forsvarsstrategi, Elbridge Colby, udsendt i januar 2018, at der ikke er nogen grund til at have amerikanske udenrigs-relationer, med undtagelse af opretholdelsen af USA's beredskab til at vinde konventionelle krige, og, såfremt det er nødvendigt, at føre atomkrig. Colby er den tidligere viceforsvarsminister for strategi og styrkedeployering. Han var den fremtrædende gæst på morgenenens program hos *Asia Times* med titlen: "Hvad kunne starte en stillehavskrig, og hvem ville vinde den".

Selvom ideen om atomkrig kan være forfærdelig, sagde Colby, skal man være forberedt på det. Han sagde, at Kina muligvis ville beregne forkert og indlede en krig om Taiwan i den tro, at USA ikke vil gribe ind. Colbys forsvarsstrategi fra 2018 definerede Kina og Rusland som strategiske konkurrenter, der må inddæmme økonomisk og militært, hvis det viser sig nødvendigt.

Colby blev bedt om at svare på et spørgsmål, der blev stillet af {EIR}-deltager Mike Billington, (dog ikke identificeret ved navn af ordstyreren, David Goldman, der har bevæget sig langt væk fra tidligere at have samarbejdet med Lyndon LaRouche). Som svar på: "Hvorfor skulle USA ikke bare slutte sig til Kina i Bælte- og Vej-Initiativet for at

opbygge verden?" svarede Colby: "Det ville stride helt imod den menneskelige natur. G2 [to konkurrerende regeringer, der kommer sammen] fungerer aldrig. Tilskyndelsen til at hvert land vil søge at opnå en fordel frem for det andet er simpelthen for stor. "Med andre ord: 'Den Westfalske Fred' – der tog hensyn til de andres interesser – fandt aldrig sted. Colby fortsatte," Kina ønsker at have et stort område, hvor det har herredømme, sætter de økonomiske regler, har overherredømme, som de plejede at sige ... "

Det er denne ondsksfulde tankegang, der ligger bag, ikke kun den ekstreme krigsfare i verden i dag, men også den økonomiske ødelæggelse fra 'den store grønne nulstilling'. Det manifesteres på mange måder...

For eksempel det faktum, at der ikke er noget effektivt internationalt samarbejde i gang for en vellykket global vaccinationskampagne for at stoppe pandemien. Verdenssundhedsforsamlingen (World Health Assembly) med over 190 nationer sluttede i dag (24. maj – 1. juni) med en erkendelse af denne mangel.

Se på den manglende reaktion på de åbenlyse overvågningsoperationer fra det amerikanske National Security Agency (NSA) og de danske myndigheder i årevis, for ikke at nævne andre spionageaffærer og beskidte operationer foretaget af 'Five Eyes' og 'The Nine Eyes' (med tilføjelse af Holland, Norge, Frankrig samt Danmark). Den serbiske præsident Aleksandar Vucic sagde i denne uge, at NSA's danske udspioneringsskandale og manglende reaktion viser, at der ikke er nogen international lov, intet princip og ingen moral tilbage i internationale relationer. Helga Zepp-LaRouche citerede i dag disse eksempler og bemærkede, at det i øjeblikket står "meget, meget klart, at Vesten med deres geopolitiske besættelse ignorerer befolkningernes fælles bedste". Schiller Instituttet er uundværligt med henblik på at frembringe politik og

principper til at håndtere kriserne gennem dialogprocessen og konferencer. Især begivenheden 26.-27. juni er anledning til at slå til lyd for nødvendigheden af en Glass/Steagall-bankreorganisering og tilhørende kreditpolitik, der er presserende nødvendige i USA og rundt om i verden, og som kun kan diskuteres og indføres gennem en ny Bretton Woods-konference med førende nationer. Den falske "videnskab" bag den grønne nulstilling må afsløres og afmonteres. Tilgangen som bruges af Komitéen for 'modsatningernes Sammenfald til løsning af kriser ved at overvinde mindre forhindringer, tage fat på menneskehedens fælles mål, er afgørende og må brede sig internationalt.

Zepp LaRouche understregede yderligere, at tidshorisonten for at gøre dette "ikke er endeløs... ikke en dårlig uendelighed". Nej; den nuværende hyperinflation viser, at en større faseændring snart er i vente. Vi er nødt til at sikre, at vores ideer for menneskeheden får overhånd... og ikke folkemordernes.

Billede: Snip fra internet

**Videokonference: Live
links, talerlisten og ny
invitation:**

**For det almene vel af alle
mennesker, ikke regler, som**

er til fordel for de få. Schiller Instituttets online internationale konference den 26.-27. juni 2021 kl. 15 dansk tid eller bagefter

Tilmeling her for at modtage opdateringer og linkene direkte til din e-mail.

Ellers ville det kunne ses her på denne side.

Lørdag den 26. juni kl. 15 dansk tid:

Panel 1:

Moderator: **Dennis Speed** (U.S.), The Schiller Institute

1. Mozart's, *Laudate Dominum*, Schiller Institute Chamber Singers
2. Keynote Address, **Helga Zepp-LaRouche**, President, The Schiller Institute
3. **Dr. Andrey Kortunov** (Russian Federation), Director General, Russian International Affairs Council: "Has the Geneva Summit Changed Relations Between the U.S. and Russia?"
4. **Malik Ayub Sumbal**, (China) Geopolitical Analyst, Current Affairs Commentator and Author of *Tovuz to Karabakh: A Comprehensive Analysis of War in South-Caucasus*: "A Divided World Amid Covid and Future Pandemic Risks & Challenges."
5. **Atul Aneja** (India), Editor, *India Narrative.com*:

“Engaging Russia and China as Part of a New World Order-What Can India Bring to the Table?”

6. **Col.(ret.) Richard H. Black** (U.S.), former State Senator (Virginia), former head of the U.S. Army’s Criminal Law Division, U.S. Pentagon: “U.S.-China Relations: A Pathway for War Avoidance and Cooperation”
7. **Ray McGovern** (U.S.), Analyst, Central Intelligence Agency (CIA-ret.), Co-Founder, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS): “When One Step Back Is Also One Step Forward: The Coincidence of Opposites”
8. Question & Answer Session

Panel 2: kl. 20 dansk tid

Moderator: **Jason Ross** (U.S.), Science Advisor, The Schiller Institute

1. **Megan Dobrodt**, President, Schiller Institute (U.S.A.): “Why the Universe Needs More People”
2. **Kelvin Kemm, Ph.D.** (South Africa), nuclear physicist, former Chairman of the Nuclear Energy Corporation of South Africa: “An Engineer’s Approach to Power and ‘Renewables’”
3. **Emanuel Höhener** (Switzerland), Consulting Engineer in Energy Sector, Chairman of the Switzerland-based think tank Carnot-Cournot Network: “Swiss Vote ‘No’ to New CO₂ Law”
4. **Prof. Augustinus Berkhout** (Netherlands); Emeritus Professor of Geophysics, President of the Climate Intelligence Group: “The Good News About CO₂”
5. **Prof. Horst-Joachim Lüdecke** (Germany), Physicist (Fluid Mechanics), Emeritus Professor, Saarland University for Technology and Economics: “Climate Cycles and Global Warming”
6. **Prof. Nicola Scafetta** (Italy), Department of Earth,

Environmental and Resources Sciences, Università degli Studi di Napoli Federico II: "Why The Climate Models Don't Work"

7. **Ben Greenspan, M.D.** (U.S.); Board of Directors, The American Board of Science in Nuclear Medicine; Past President, Society of Nuclear Medicine and Molecular Imaging: "Introduction to Nuclear Medicine"
8. **Paul Driessen** (U.S.), Senior Policy Advisor, Committee For A Constructive Tomorrow (CFACT), author of *Eco-Imperialism: Green Power, Black Death*: "The Biden-AOC Green New Deal Fraud: Unsustainable, Unaffordable, Eco-Destructive, Carbon-Colonialist"
9. **Vincenzo Romanello**, PhD (Italy), Nuclear Engineer, Research Center Rez, Founder, "Atoms for Peace" Czech Republic: "Building a Nuclear Power Platform for the World"
10. Question & Answer Session

Søndag den 27. juni kl. 15:

Panel 3:

Moderator: **Harley Schlanger** (U.S.), The Schiller Institute

1. **Jacques Cheminade** (France), President, Solidarite et Progres, former Presidential candidate: "Why the Challenge of Public Health, Education and Food Policy Are a One"
2. **Paul Gallagher** (U.S.), Editorial Board, *Executive intelligence Review (EIR)*: "The Central Banks' Regime Change and the Great Reset"
3. **Dennis Small** (U.S.), Ibero-American Editor, *Executive Intelligence Review (EIR)*: "Double or Nothing: The LaRouche Program for Mankind's Durable Survival"
4. **State Senator Mike Thompson** (U.S.-Kansas), Chairman of Senate Utilities Committee: "How Americans Are Herded Into 'Green' Energy, by Weaponized,

Politicized, Monetized Science”

5. **Mike Callicrate** (U.S. – Kansas), Cattleman, Founder of Ranch Foods Direct, Policy Advocate, Operator of Mike’s “No Bull” Blog: “The State of U.S. Ag and Solutions”
6. **Daisuke Kotegawa** (Japan), Former Official, Ministry of Finance, Japan; former Director for Japan at the International Monetary Fund (IMF): “Valuable Lessons on the Financial Crisis from Experiences in Japan”
7. **Marc Gabriel Draghi** (France), Economist, Jurist and Author: “Hyperinflation: A Step of the Great Reset to Destroy Our Freedoms”
8. **Pedro Rubio** (Colombia), President of the Association of Officials of the General Accounting Office of the Republic: “COVID and Economic Austerity Are Devastating Colombia”
9. Question and Answer Session

Panel 4: kl. 20.00 dansk tid

Moderator: **Dennis Speed** (U.S.), The Schiller Institute

1. **Dr. Joycelyn Elders** (U.S.), former United States Surgeon General, and **Dr. David Satcher** (U.S.), 16th Surgeon General of the United States, former U.S. Assistant Secretary of Health, former Director, Centers for Disease Control and Prevention (CDC): “The Common Good Of All People Requires a Global Modern Health Care System”
2. **Helga Zepp-LaRouche**, President, The Schiller Institute
3. **Boris Meshchanov** (Russia), Counselor, Russian Federation Mission to the United Nations (NY): “The Russian Perspective on a Global Sustainable and Sustained Recovery”
4. **Dr. Khadijah Lang** (U.S.), Chairman, National Medical Association (NMA) Council on International Affairs;

President, Golden State Medical Association, and **Marcia Merry Baker** (U.S.), Editorial Board, *Executive Intelligence Review*: "Mozambique Pilot Aid Shipment – Action Diplomacy for World Health Security"

5. **Major General (ret.) Peter Clegg**, U.S. Army and Rear Admiral (ret.), and **Marc Y.E. Pelaez** (U.S.): "National Defense Against Germ Warfare – The Military and Healthcare"
6. Question & Answer Session #1
7. **Mayor David Castro** (Honduras), President, Mayors Without Borders Coalition: "Greetings to the Conference"
8. **Diane Sare** (U.S.), Candidate for United States Senate in New York; founder, Schiller Institute NYC Chorus: "*E Pluribus Unum*: What We Can Learn from Beethoven"
9. Declaration of Independence and Rütli Oath
10. Question & Answer Session #2

Invitation:

USA's præsident Joe Biden og den russiske præsident Vladimir Putin dukkede frem fra deres fire-timers diskussion på topmødet i dag i Genève, Schweiz, for at præsentere verden for en "fælles erklæring fra USA og Rusland om strategisk stabilitet", hvis korte tekst indeholder følgende centrale forpligtelse: " I dag bekræfter vi igen princippet om, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". Den nøjagtige sætning blev brugt af præsidenterne Reagan og Gorbatsjov på deres berømte topmøde i november 1985 på samme sted, på højdepunktet af Den kolde Krig.

Præsidenterne Biden og Putin blev yderligere enige om at etablere en bilateral strategisk stabilitetsdialog for holdene af eksperter på begge sider, for at påbegynde arbejdet med de utallige sikkerhedsrelaterede problemer,

som de to lande og verden står over for. Topmødet, som begge ledere var enige om, var konstruktivt, og et første skridt i retning af at forbedre de amerikansk-russiske forbindelser, der er dalet til det laveste niveau i årtier, muligvis nogen sinde.

Strategisk er dette et skridt væk fra afgrundens rand og et presserende nødvendigt skridt. Men det er et lille første skridt, som endnu ikke er sikkert, og som fjender af fredeligt samarbejde mellem USA, Rusland og Kina ihærdigt vil agere for at stoppe. For at fremme fredsprocessen kræves der samarbejde mellem lederne af verdens største nationer, især Rusland, Kina og USA.

Den kommende 26.-27. juni internationale Schiller Institut-konference, 26.-27. juni, med fire paneler er den bedste lejlighed for menneskeheden til at gøre dette til en levedygtig, holdbar forpligtelse. Politiske og institutionelle ledere fra hele verden vil italesætte den bydende nødvendig af at opbygge en anti-malthusiansk alliance for at afslutte både fremstormen mod krig og den sindssyge "Green New Deals" bestræbelser på at standse fremskridt og affolke kloden. Vigtigst af alt vil vi præsentere Lyndon LaRouches idéer, som den eneste levedygtige, langsigtede strategi for at vinde en holdbar fred.

Dagens lille fremskridt må nu, for at lykkes, følges op af gennemførelsen af denne politik: samarbejde om at opbygge et sundhedssystem i verdensklasse i enhver nation på planeten for at besejre pandemien; fælles arbejde inden for rumvidenskab og udforskning; og konkursreorganiseringen af det eksisterende finansielle system for at stoppe den truende hyperinflationære eksplosion i at ødelægge alle fysiske økonomier.

Tilbage i marts 1984 tog Lyndon LaRouche netop fat på disse spørgsmål i et dokument med titlen "LaRouche-doktrinen:

udkast til aftalepapir mellem USA og USSR." (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf). LaRouche udarbejdede dokumentet et år efter, at hans drøftelser med Reagan-administrationen havde ført til Ronald Reagans berømte bekendtgørelse af 'Strategic Defense Initiative' i marts 1983, og lidt mere end et år før Reagan tog denne tilgang til topmødet i 1985 med Gorbatsjov i Genève. I dokumentet siger LaRouche:

"Det politiske fundament for varig fred skal være: a) Den ubetingede suverænitæt for hver eneste nationalstat og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater om at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig fordel for alle.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske forbindelser mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Medmindre ulighederne i kølvandet af den moderne kolonialisme gradvis afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet.

"For så vidt som USA og Sovjetunionen anerkender en forøgelse af de produktive arbejdskræfter overalt på planeten som værende af afgørende strategisk interesse for begge parter, er de to supermagter bundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske praksis, der er uundværlig for at fremme varig fred mellem disse to magter...

"Supermagterne er i fællesskab enige om vedtagelsen af to opgaver som menneskehedens fælles interesse såvel som den specifikke interesse for hver af de to magter: 1) Etablering af fuld økonomisk retfærdighed under overholdelse af betingelserne for det individuelle liv i

alle nationer på planeten i en periode på ikke mere end 50 år; 2) Menneskets udforskning og kolonisering af det nærliggende rum som menneskehedens fortsatte fælles mål og interesse under og efter afslutningen af den første opgave. Vedtagelsen af disse to arbejdsmaal som den fælles opgave og de respektive interesser til fælles for de to magter og andre samarbejdende nationer, udgør det centrale referencepunkt for udhuling af de potentielle politiske og økonomiske årsager til krigsførelse mellem magterne”.

Spred budskabet!

Baggrund:

En verdensomspændende anti-malthusiansk modstand tager form

Tænk på Mahatma Gandhis uventede, vellykkede knusende sejr over det britiske imperium i Indien, som Lyndon LaRouche, en af medstifterne af Schiller Instituttet, var vidne til, opmuntredes og blev dybt ændret af, som en ung amerikansk soldat i Indien ved afslutningen af 2. verdenskrig.

Schiller Instituttets kommende todages online internationale konference den 26.-27. juni vil formidle en hurtig impuls til menneskehedens store håb for at befri planeten for oligarkisk geopolitik en gang for alle. Husk, at tilsyneladende svagere kræfter gennem hele menneskets historie kan og har omstyrtet dumme, grusomme giganter. Vi er nu på kanten af potentialet til at gøre dette over hele verden.

I dette øjeblik under COVID-pandemien, der raser i Indien og spredes over hele Sydøstasien, tager flere og flere stemmer bladet fra munden, forfærdet over den voksende hungersnød, morderiske sanktioner og tilsyneladende uendelig krig. Vi kan med Schiller Instituttet opfylde intentionerne fra folk som Gandhi, Benjamin Franklin og modige enkeltpersoner, der kom før os, og sikre en fremtid for vores eftertid.

Putin-Biden-topmødet: Et potentielt skridt i den rigtige retning- Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 29. maj 2021

På trods af at forholdet mellem USA og Rusland rammer et nyt lavpunkt, da angloamerikanske oligarker har til hensigt at gennemføre et regimeskift i både Moskva og Beijing, mener Helga Zepp-LaRouche, at et topmøde, hvor Putin og Biden taler direkte sammen, tilbyder en mulighed for at komme væk fra et fremstød mod krig.

Dette topmøde kommer på et tidspunkt, hvor der er opstået en ny kamplyst mod Den store Nulstilling (Great Reset) og den grønne New Deal, som sammen opreklameres for at redde et bankerot finanssystem. To eksempler, som hun citerede, var et videnskabeligt forum i Italien, hvor førende klimaforskere forkastede de modeller, der bruges af dem som tror på menneskeskabte klimaforandringer, samt den schweiziske regerings afvisning, i Wilhelm Tells suveræne tradition, af krav, der blev stillet af EU.

Men faren for krig forbliver, især med udsigten til at Det grønne Parti i Tyskland vil være med i den næste regering efter valget i september, og at dets førende kandidat,

Annalena Baerbock, muligvis bliver kansler med fuld støtte for hendes kandidatur fra de transatlantiske krigshøge. Helga Zepp-LaRouche fremhævede, som en del af denne krigsfare, at Det grønne Partis leder, Habeck, opfordrede til at bevæbne Ukraine, på trods af tilstedeværelsen af åbne nazister i forsvars- og sikkerhedssektoren, samt optrapningen mod Lukashenko-regeringen i Hviderusland.

Se webcastet her

‘Rapport siger, at Danmark hjælp USA med at udspionere Merkel og europæiske allierede’.

China Plus-interview med Helga Zepp-LaRouche

Interview i *China Plus World Today* med Helga Zepp-LaRouche (*China Plus* er det officielle engelske websted for *China Radio International*.)

Mandag 31. maj 2021

WORLD TODAY: Du lytter til World Today. Danmarks efterretningstjeneste hjælp USA med at udspionere europæiske politikere, herunder den tyske kansler Angela Merkel fra 2012-2014, rapporterer danske medier. Ifølge en rapport fra Danmarks Radio samarbejdede Forsvarets

Efterretningstjeneste med det amerikanske NSA for at indsamle informationer, og efterretninger blev indsamlet om andre embedsmænd fra Tyskland, Frankrig, Sverige og Norge. Lignende beskyldninger dukkede op i 2013. Dengang afslørede hemmeligheder lækket af den amerikanske whistleblower Edward Snowden, at NSA havde aflyttet den tyske kanslers telefon.

For yderligere oplysninger har vi nu Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet, en tyskbaseret politisk og økonomisk tænketank, på linjen.

Tak fordi du er med os, Dr. LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, goddag.

WORLD TODAY: Kunne du først fortælle os mere om, hvad de danske medier har fundet?

ZEPP-LAROUCHE: Det er i grunden en sjov historie, fordi al denne information i det væsentlige var kendt i 2015, nemlig at NSA benytter sig af det faktum, at man i Danmark har transatlantiske kabler, hvorved man kan udspionere alt hvad der foregår i østblokken, men også internationalt. Alt dette kom frem i 2015, men der skete egentlig ikke noget. Merkel sagde på det tidspunkt "Åh, at udspionere sine allierede – det går virkelig ikke an", men derefter skete der absolut intet! Sidste år lækkede den samme historie atter, og igen skete der intet.

Så der er tilsyneladende en eller flere whistleblowers i den danske efterretningstjeneste, der siger, at dette bare er for meget. Det sætter spørgsmålstegn ved Danmarks suverænitæt, det danske folks interesser. Så de lækkede vedvarende de samme oplysninger, og nu er det blevet taget op af et helt netværk af europæiske mediekredse – Le Monde og tysk tv, norsk og svensk tv – og de har fået adgang til de interne dokumenter fra den danske efterretningstjeneste, og det er således, at nyheden opstod.

WORLD TODAY: Tror du, at Angela Merkel måske vil reagere anderledes denne gang? Og hvad har reaktionen på denne rapport hidtil været i Tyskland og måske andre dele af Europa?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at denne whistleblower, fordi han ser, at der ikke har været nogen reaktion, har til hensigt at fortsætte med at lække oplysningerne for at opbygge trykket. Så nu har [Peer] Steinbrück, der er tidligere [SPD] kanslerkandidat, sagt, at dette er en skandale. De norske og svenske ministre sagde, at de nu kræver en efterforskning. Vi er nødt til at se, hvad der sker, for alt dette fandt allerede sted sidste år, og jeg tror, det helt afhænger af, at befolkningen siger, at hvis disse regeringer tillader, at alle bliver udspioneret, forsvarer disse regeringer naturligvis ikke deres respektive befolknings interesser. Så jeg tror, vi bliver nødt til at se, hvordan dette udvikler sig.

WORLD TODAY: Og efter nyheden om rapporten søndag beskyldte Edward Snowden den amerikanske præsident Joe Biden for i første omgang at være dybt involveret i denne skandale. Hvorfor siger han det?

ZEPP-LAROUCHE: [ler] Fordi det er sandt! Det er velkendt for alle, der har lyttet til Edward Snowden, og der er en hel gruppe af amerikanske whistleblowers, der har sagt lignende ting, nemlig at NSA udspionerer alt – alt hvad der foregår i verden. De spionerer på e-mails, bærbare computere, telefonopkald, og de samler alt dette i gigantiske lagerfaciliteter. Og de samler ikke blot oplysninger på en enkelt person eller et emne, de samler alt. Og når de først har det, kan de senere gå tilbage med søgeord og fremkalde specifikke ting, de ønsker.

I virkeligheden er denne NSA-operation blevet til en verdensomspændende overvågningsstat. De laver jo en masse ståhej om overvågning i Kina og Rusland og så videre, men

virkeligheden er, at den britiske GCHQ, der svarer til NSA, samt NSA bare indsamler det hele. Og jeg synes naturligvis, at Biden, både i sin egenskab af vicepræsident og nu som præsident, står i spidsen for det.

WORLD TODAY: OK, men hvorfor ville USA udspionere sine allierede?

ZEPP-LAROUICHE: Fordi de tror, at de kan forsvare en unipolær verden, og for dem giver det ikke mening at der kan være noget galt med det. For dem er det helt normalt og selvindlysende, at de skal gøre det.

Jeg mener jo, USA, desværre – og jeg tror, at nogle embedsmænd i Kina er opmærksomme på det – at USA har vendt sig væk fra deres oprindelige værdier fra Den amerikanske Frihedskrig, hvor det blev grundlagt som en republik, og i de seneste år – faktisk årtier kan man sige – har allieret sig med det britiske imperium, der styrer verden på basis af 'the special relationship', hvorved de tror, at hvis de opfører sig som det britiske imperiums muskelkraft, så er det sådan, de håber på at kunne regere en unipolær verden.

WORLD TODAY: Men tror du, at dette vil have en indvirkning på Amerikas forhold til dets vigtigste allierede, fordi Joe Biden søger at genopbygge alliancer?

ZEPP-LAROUICHE: Det spørgsmål, som jeg og mange andre mennesker stiller sig selv, er: Hvorfor kom der ingen reaktion, efter at disse historier kom frem i 2015, i 2020? Jeg mener, danskerne vidste tydeligt hvad de lavede, men de ville ikke gøre noget vrøvl over det. De ville ikke lave brok i foretagendet. Det er næsten som om de foretrækker at være slaver for den store herremand, frem for at blive smidt ud af klubben! Det er jo en komplet skandale: Det sætter spørgsmålstegn ved hele dette spørgsmål om "vestlige værdier", de store vestlige demokratier, menneskerettighederne, alle disse ting. Hvorledes beskyttes de europæiske borgeres menneskerettigheder af deres

regeringer?

Jeg håber, at der vil blive stillet nogle meget klare spørgsmål til præsident Biden, når han deltager i G7-mødet. Jeg mener, jeg tvivler på det, fordi disse ledere har ikke udvist... de vil hellere være en del af "Five Eyes" og "Seven Eyes" og alt det der, snarere end at forsvare deres egne borgere

WORLD TODAY: Tak, til Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, en tyskbaseret politisk og økonomisk tænketank. Du lytter til World Today.

Billede: NSA: U.S. government, Public domain, via Wikimedia Commons, FE: By Skjoldbro – Own work, CC BY-SA 4.0,